

Alle kan med riktig og tidlig innsats

Med både tidlig og riktig innsats i skolen kan alle elever nå sitt potensial.

Tema: **Tidlig innsats i skolen**
side 11-23

Generalen

side 4-5

Programmet

side 6-7

Kandidatene

side 8-10

03/12

Venstres medlemsmagasin

liberal

Den frie verdas leing

Til å vere så interessant for så mange nordmenn, er internasjonal politikk ein forbløffande uinteressant del av norsk politikk.

Denne hausten har mediebletet vore dominert av det amerikanske presidentvalet. Det som først og fremst er ei innanrikspolitisk hending i eitt land, vert for andre land ei utanrikspolitisk hending som set dagsorden for store deler av befolkninga når historia er god nok, og når utfallet kan gje konsekvensar også for oss.

For det handlar ikkje berre om maktskifte i eit mektig land med betydelege band til vårt eige. Det handlar også om spenning. Valet av ny generalsekretær i Kina kan tene som døme på det. Nye generalsekretærar kan gjere mykje for utvikling både i Kina (Deng Xiaoping) og andre kommunistiske land. Og vi er godt kjende med at den avgåande generalsekretæren ikkje akkurat er nokon Noregsven. Men historia er dorgande kjedelig. Det finst ingenting som kan velte det vi allereie veit om utfallet.

I Noreg får det amerikanske presidentvalet snart like mykje merksemd som eit stortingsval. Mediedekninga er massiv, og det er ikkje lenger uvanleg å sitje oppe om nettene for å sjå presidentdebattane direkte. Den generelle kunnskapen om kandidatane sin politikk er kanskje vel så høg som i mange amerikanske valdistrikt, sjølv om norske kommentarar og analyser neppe alltid er like balanserte.

Kunnskap og interesse er alltid bra. Men dette fortel oss fleire viktige ting.

Det fortel oss for det første at norske borgarar er opptatt av utanrikspolitikk. Det er ikkje berre sjukehus, skolar, trygdeytningar

og skattenivå som tenner merksemda til norske veljarar. Men debatten må vere relevant.

Det fortel oss vidare at folk opplever amerikansk politikk som relevant for eigen kvardag eller for synet på internasjonal rettferd. Valdeltakinga i eit amerikansk presidentval ville vore høg i Noreg. Med andre ord: Makta er skeivt fordelt i verda.

Noko manglar i internasjonal politikk. Val av generalsekretær i FN eller president i EU kjennest ikkje like relevant som eit amerikansk presidentval. Den internasjonale politiske debatten, anten han handlar om klima, handel, migrasjon eller krig, når sjeldan same høgder. Han er prega av langsame tak, byråkrati og diplomati, handlingslamming og apati. Han er prega av mangel på folkeleg initiativ og av mangel på deltaking.

Alt dette fortel oss at det er eit rom for å løfte internasjonal politikk i den nasjonale debatten, om vi klarar å gjere han relevant, med gode og spennande historier og utfall som har tydelege konsekvensar. Det betyr meir direkte former for demokrati, slik at leiinga i den frie verda ikkje berre må avgjerast av amerikanske veljarar.

Noko manglar i internasjonal politikk.

Val av generalsekretær i FN eller president i EU kjennest ikkje like relevant som eit amerikansk presidentval.

Tema: Tidlig innsats i skolen

Vi slår fast at alle kan, dersom innsatsen kommer tidlig nok. Vi har til og med eksempler.

I tillegg hører vi fra Trine Skei Grande og Iselin Nybø, vi hører det skumle med frafall i skolen, og om tilstanden i Oslo og Bergen.

side 11-23

Trond Enger

Venstres nye generalsekretær planlegger som paven.

side 4-5

Programmet

Vi utforsker uenighetene i programkomiteen.

side 6-7

Klare for Tinget

De første stortingskandidatene er klare.

side 8-10

Debatt 24-25

Meningsmålinger etc. 26

Generalsekretæren 27

Lokale nyheter 28-29

Unge Venstre 30-31

Baksiden 32

Ansvarlig redaktør: Trond Enger (trond.enger@venstre.no). *Redaktør:* Kjartan Almennig (kjartan@liberal.no). *Adresse:* Møllergt. 16, 0179 Oslo. *Telefon:* 22 40 43 50. *Telefaks:* 22 40 43 51. *E-post:* post@liberal.no. *Trykk:* Zoom Grafisk AS. Foto ved redaksjonen eller fra Venstres arkiv, med mindre annet er angitt. *Deadline neste nr.:* 1.desember.

Regjeringen svikter

Venstre ønsker å føre en liberal, grønn og varm politikk som setter folk først. Det betyr mer penger til fattigdomsbekjempelse, mer penger til kunnskap og en miljøpolitikk som står i forhold til de utfordringene vi møter i hverdagen.

Valgkampen 2005: Jens Stoltenberg får spørsmål om hvorfor Bondevik-regjeringen må byttes ut. Han svarer at vi aldri har hatt en regjering med større inntekter enn Bondevik-regjeringen, at vi aldri har hatt en regjering som bruke så mye penger, men at tallet på fattige har økt. Det er en god nok grunn til å bytte regjering, sa Stoltenberg. Dette var i 2005.

Statsbudsjettet 2013: Regjeringen har 1 064,9 milliarder kroner til disposisjon. Til sammenligning var statsbudsjettet i 2006 på 680 milliarder kroner. Vi kan trygt si at dette er historiens mest privilegerte regjering når det kommer til økonomisk handlefrihet. Dette gir et enormt rom til å kunne prioritere sine hjertesaker. Her har regjeringen sviktet. Det er flere fattige barn i dag sammenlignet med da de rødgrønne tok over. Over 70 000 barn vokser i dag opp i familier med vedvarende lav inntekt. Det er 6.500 flere enn i 2005. Stadig flere av de fattige er unge. Sysselsettingen har gått opp, men ikke blant folk med nedsatt funksjonsevne. Tusener står fortsatt i kø for å få rusbehandling. Barnevernet er fortsatt langt unna det nivået vi mener det skal ha.

Da den rødgrønne regjeringen tiltrådte, lovet de å avskaffe fattigdom. Etter åtte år med rødgrønt styre kan vi fastslå at fattigdommen ikke fjernes i dette budsjettet heller. Fattigdomsbekjempelse må prioriteres ved hvert eneste statsbudsjett for at folk skal merke endringer. For Venstre er fattigdom en god grunn til å bytte regjering, og det er en god grunn for at Venstre skal få økt oppslutning og mer makt i norsk politikk.

Vi lever i et av verdens rikeste land, og det fritar ikke regjeringen fra å prioritere de fattigste. Og Venstre har en rekke tiltak som kunne ha hjulpet de fattige. Venstre særlig skuffet over at den rødgrønne regjeringen ikke vil innføre en nasjonal minstenorm for sosialhjelp til livsopphold tilsvarende SIFOs satsar. Vi vil ha en sterkere satsing på helsesøstertjenesten. Helsesøstertjenesten er den delen av helsetjenesten som er best egnet til å jobbe systematisk overfor barn og unge. Andre viktige tiltak regjeringen kunne ha prioritert er å få utsatte grupper i arbeid og garanti for behandling etter avrusning for ruspasienter.

I fjor la regjeringen ned både Forskningsfondet og gaveforsterkningsordningen. Heller ikke i år er det vilje til å satse på forskning og høyere utdanning. Senest i forrige uke viste en internasjonal rangering at de norske universitetene ligger langt nede på listen over de beste universitetene.

Økningen i bevilgninger i regjeringens budsjettforslag handler stort sett om EU-kontingent, byggeprosjekter og videreføring av allerede tildelte studieplasser. Det finnes ingen styrking av institusjonenes basisbevilgninger, ingen nye stipendiatstillinger og ingen nye satsinger som er nødvendig for at Norge skal løfte seg på forskningsområdet. Kunnskap og

skole er derfor en god grunn til å bytte regjering, og god grunn for at Venstre skal få økt oppslutning og mer makt i norsk politikk.

For vi er svært skuffet over at det ikke finnes noen signaler om at flere lærere skal få videreutdanning. Dette er kanskje det viktigste grepet som må til for å løfte kvaliteten i norsk skole. Vi har hatt en historisk mulighet til å satse på skole, høyere utdanning og forskning, men regjeringen har nok en gang latt sjansen gå fra seg.

Det er regjeringens oppfølging av klimaforliket som redder statsbudsjettets klimaprofil. Venstre er fornøyd med at regjeringens varslede økning av belønningsmidler og jernbaneinvesteringer, men det er fortsatt et stort gap mellom dagens bevilgninger og behovet for investeringer i og rundt de store byene. Vi hadde håpet på gode nyheter for bybanen i Bergen og Stavanger, for Fornebu-banen og for T-banen i Oslo. Det ser vi dessverre ikke spor av. Med dagens satsing er det ikke på plass en fungerende jernbanenett i Norge for i andre halvdel av dette århundret. Samferdsel og kollektiv er derfor en god grunn til å bytte regjering, og god grunn for at Venstre skal få økt oppslutning og mer makt i norsk politikk.

Valget neste høst handler nemlig ikke bare om vi får et regjeringsskifte. Det handler først og fremst om hva slags politikk du vil det skal føres i Norge etter valget neste høst. Venstre ønsker å føre en liberal, grønn og varm politikk som setter folk først. Det betyr mer penger til fattigdomsbekjempelse, mer penger til kunnskap og en miljøpolitikk som står i forhold til de utfordringene vi møter i hverdagen.

Trine Skei Grande
Venstres leder

Planlegger som Paven

1. oktober var Trond Enger på plass som Venstres nye generalsekretær. Han håper noen i fremtiden kommer til å være glad for den jobben som gjøres i dag.

Daniel Heggelid-Rugaas

– De beste folka, de hyggeligste og mest oppgående. Vi har ingen egne organisasjoner, men vi har mange organisasjonsfolk som gjør en innsats for seg og sine.

Slik beskriver Trond Enger Venstres viktigste ressurs: medlemmet. I ni sammenhengende år har Venstre fått flere medlemmer, og teller snart 10 000 – i nærheten av en dobling i løpet av 10 år.

– Vi har ikke millionene til Arbeiderpartiet, som de får fra andre, men vi har like mange aktive medlemmer som de største partiene. Hos oss er det frivillighet som driver partiet, og folka våre gjør ofte andre ting på dagtid enn å være ansatt i partiet, sier han.

Folka gir optimisme

Det er krevende å gjennomføre alle de administrative oppgavene med et frivillig arbeid, men bredden, tilgangen og alle de fantastiske folka som deltar gjør Trond svært optimistisk.

– Jeg tror politikken vår blir bedre, fra en bredere gruppe mennesker, men noen ganger kan prosessene være mer kronglete, fordi vi ikke har ansatte som kan tilrettelegge.

Den nye generalsekretæren er glad for at kollegaene i Venstre besitter en enorm oversikt over historikken, noe som er til god hjelp for en fersk sjef. Dessuten sitter tidligere generalsekretærer i ledertrio, i sentralstyret og i sekretariatet, noe som trolig sørger for at kontinuiteten blir ivaretatt.

I tillegg har informasjonssjef Steinar Haugsvær vært konstituert siden mars, og får strålende skussmål fra Trond når han nå går tilbake til sin tidligere stilling.

– Steinar har gjort en fantastisk jobb. De er veldig positive, alle som jobber her. Har blitt tatt godt i mot, og det merkes at man gleder seg til å få en ny generalsekretær på plass.

Håndtere makt og uenigheter

Til tross for en ambisjon om å besøke organisasjonen og alle

fylkeslag, er den første perioden satt av til korttidsplanleggingen, spesielt av stortingsvalgkampen. Det er bare om å gjøre å løpe for å få fart til å kaste seg på toget.

– Vi forsøker å tenke lengre enn 2013 for organisasjonens del, blant annet fram mot stortingsvalget 2017. Vi må gjøre grep nå som Venstre har nytte av i flere valgkamper fremover.

Først og fremst er imidlertid hovedoppgaven å skape en organisasjon som er i stand til å styre landet. Som generalsekretær i 4H og LNU før det, innebar jobben å arbeide for gode oppvekstvilkår for barn og unge. Nå er han del av en bevegelse som har tro på en felles retning for hele samfunnet.

– Det er et alvor i å være med å Venstre. Når vi er med i Venstre, så er det både å gjøre sin borgerplikt ved å delta, men også å styre kommuner, fylkeskommuner og landet. Venstrefolka er gode organisasjonsmennesker. Men jeg tror vi kan bygge enda bredere og forberede oss bedre på å håndtere makt, sier han.

Trøkk på én ting av gangen

Mer forutsigbarhet i arbeidet forut for politiske vedtak, større grad av virkelighetsforståelse om når saker skal opp, kampanjer vi gjennomfører, utredningene vi skriver og lignende er viktig for å se klare resultater raskt.

– Det har kanskje vært litt for mange parallelle prosesser samtidig, og vi må ha litt mer trøkk på én ting av gangen.

Venstre som organisasjon er et effektivt verktøy for å komme til enighet om politiske spørsmål. Noen prinsipper og en felles ideologi ligger til grunn, og partiet brukes for å ta stilling til nye spørsmål og å velge de beste repre-

sentantene.

– Reglene, vedtektene og annet er våre spilleregler for å løse uenigheter. Vi møtes og stemmer på det vi syns er viktig. Det er viktig at vi setter pris på, og at vi bruker dette primært til å løse dem, ikke andre kanaler, sier Trond.

Det kan være mye uenighet i et parti, og da er det viktig at man har respekt for at organisasjonen er et konfliktløsningsverktøy.

– På Facebook, for eksempel, skal vi snakke hverandre opp, like hverandre, kommentere hverandres bra ting. Der er vi i en offentlig setting, som ikke er like egnet som organisasjonen til å håndtere uenigheter.

Borgerlig sosialliberaler

Fra en ungdomstid som kommunestyremedlem for Høyre, prioriterte han vekk politikken til fordel for aktivitet i studentpolitiske organer, og meldte seg etter hvert inn i Venstre, etter å ha blitt overtalt av Inge Carlén.

– Jeg sa at jeg ikke kunne melde meg inn i Venstre, siden det kom til å endre livet mitt, men Inge sa at det ikke var noen fare, det koster ikke en gang spesielt mye.

Snart var han leder av Sagene Venstre, medlem av hovedstyret i Oslo Venstre og leder i Liberale studenter.

Hvorfor ble det Venstre?

– Jeg har alltid vært borgerlig anlagt, og hatt en verdiforankring på dette med enkeltindividet. Alltid ment at markedet løser, på en god måte, veldig mange problemer. Men alltid vært for et sterkt

mulig, ikke markedet. Markedsfrihet er kun interessant når det fører til sosial frihet. Der skiller vi oss fra Høyre, slår han fast.

Liberalisme i tid og rom

Han har deltatt på mange internasjonale plattformer, så ser både utfordringer og gleder ved slikt arbeid. Spesielt har det nordiske samarbeidet i 4H og LNU vært nyttig, fordi man så lett kjenner seg igjen.

– Ikke minst i det liberale kan vi lære veldig mye av ulike geniale ideer og feiltakelser, mener Trond.

De nordiske landene er så like at det er lett å hente løsninger. På det europeiske planet er slikt kanskje vanskeligere, men der får man til gjengjeld et overblikk.

– Hvordan bygger man et ungdomsparti i et land der politiet når som helst kan gjennomføre en razzia? Norske organisasjoner burde tenke over hvordan mennesker under slike forutsetninger kan drive politisk arbeid. I Norden er problemene veldig ofte like, men lenger unna er problemene helt ulike - da kan man ikke bare diskutere løsninger, men får muligheten til å diskutere politikk på et helt annet plan.

I tillegg til å være best, er det flest sci-fi-folk i Venstre. Dette er et positivt trekk, og bare det, når man kjenner litt til Tronds store fascinasjon for fantasy og science fiction.

– Optimismen og nysgjerrigheten gjør i at rekrutteringen er ganske lik. Et annet fellestrekk er fremtidsoptimisme og en interesse for lange linjer. Venstrefolka har gjerne et lengre tidsperspektiv enn mange andre.

Fra sosiologien på Blindern har han blant annet med seg begrepet tidsmakt, som betyr at den har makt som har lange perspektiver, og kan planlegge lengre enn andre.

– At Vatikanet kan planlegge 1 000 år frem i tid gir et større manøvreringsrom enn å bare strekke tanken til neste valg. Hvis noen i 2020 sier «takkk Gud, for at de gjorde det i 2012», så er jeg fornøyd. *daniel@venstre.no*

«Vi forsøker å tenke lengre enn 2013 for organisasjonens del, blant annet fram mot stortingsvalget 2017.»

Et gjenkjennelig parti

Programforslaget, som har vært ute til høring i lokal- og fylkeslag, gjør Venstre relevante. Venstre er sterkt tilstede i de store, dominerende debattene, og i de mindre og utfordrende debattene.

Liberal har utfordret komiteens medlemmer til duell om uenigheten i noen av de viktige spørsmålene.

Bør fylkeskommunene erstattes av regioner eller større kommuner?

Eva Kvelland

Jeg tror det er viktig å beholde et politisk styrt nivå mellom stat og kommune. Utfordringene er regionale, også utover det større kommuner vil kunne dekke, og krever samordning og felles mål. Store og sterke regioner vil være i stand til å utføre oppgaver som i dag ligger hos staten, og i så måte være et viktig styringsnivå i forhold til å legge oppgavene nærmest mulig de det gjelder.

Petter N. Toldnæs

Noe av det mest spennende er at programkomiteen har turt å ta debattene om vanskelige helseetiske spørsmål.

Temaer som surrogati og eggdonasjon er kontroversielt, men de lange linjene i Venstres politikk står fast. Det er kunnskaps-satsing, miljøreform, gründerfokus og målrettet velferd som skal vinne Venstre velgere i 2013.

Ikke redd

Lederen av programkomiteen, Guri Melby, er ikke redd for at de store sakene vil bli overskygget av mindre viktige spørsmål.

– Det er godt mulig at vi vil bruke en god del tid på mindre saker i programbehandlingen, men det er jo positivt at vi er enige om det aller viktigste. For velgerne er det helt sentralt at vi er knallgode på miljø og kunnskap. Det gjør det mulig å drive en god valgkamp.

Kunnskapsøkonomien står helt sentral i programforslaget. Lærere skal sikres systematisk videre- og

etterutdanning, flere lærere skal ha mastergrad og forsknings-satsing skal utgjøre 3 % av BNP innen 2020.

Kjente kampsaker

I tillegg til kjente kampsaker som omlegging av energibruk og varig vern av sårbare naturområder, vil programkomiteen at staten skal ta større ansvar for kollektivsatsing i de mest tettbygde områdene.

Guri Melby ønsker bred deltakelse i det videre arbeidet.

– En av de gode tingene i Venstre er at hvert enkelt partimedlem kan komme med endringsforslag og bli hørt. Partidemokratiet er viktig for arbeidet vårt.

Endelig utkast

Komiteen vil presentere det endelige utkastet 10. desember. Det endelige programmet vedtas på landsmøtet 12. – 14. april 2013 på Fornebu.

petter@toldnes.net

Per Magnus Finnanger Sandmark

Det viktigste for Venstre må være å flytte mer makt nærmere folk. Det gjør man ikke ved å opprettholde et regionalt nivå, eller flytte flere oppgaver til dette nivået. Det regionale nivået er som skapt for lukkede prosesser som allmennheten i praksis har lite tilgang til. I Sverige løses videregående opplæring på kommunalt nivå. Folkehelse, næringsutvikling og kultur løses best lokalt. Et regionnivå vil være perfekt til å skape større avstand mellom folkevalgte og folket, og bedre samvittighet for staten, men ikke om man vil ha mer demokrati og reell styring. Da er sterkere kommuner og en mer åpen statsforvaltning løsningen.

Bør juryordningen bestå?

Rolf Nesheim

Ja, fordi ein tilfører ei bredde av samfunnet i dømminga av straffesaker, som fagdommarar åleine ikkje kan ivareta. I mange tilfelle er det ein berikelse for domstolane å ha juryordninga. Det tilfører dommarane nye perspektiv som dei kan ha med i det vidare arbeidet. Og det er ein god ting at når ein svarar på skuldspørsmål med «nei», så slepp ein ei lang skriftleg utgreiing for frifinninga.

Åsta Årøen

Juryordningen treng fornying. Erfaring viser at dagens juryordningen ikkje fungerer i sedlighetsaker, juryen frifinn påfallande ofte i ankesakene. Casestudier viser at juryen ofte baserer sine avgjerder på om offeret er framstår som «verdig» eller ikkje. Å erstatte dagens jury vil ivareta både lekmanselementet, men også muliggjere at det blir gitt ein begrunnelse. Dette vil også bringe norsk rett meir i samsvar med EMK, og slik eg ser det, er det eit gode i seg sjølv.

Karakterer fra 7. trinn?

Kjell Veivåg

En viktig oppgave for Venstre i ny regjering, er å redusere frafallet i videregående skole. Hovedårsaken til at elever ikke fullfører, er at de har for dårlige kunnskaper i sentrale fag. Dette må skolen møte med mer tilpasset undervisning. Det forutsetter at både skolen og eleven vet hvor hun eller han står i de ulike fag. Karakterer i 7.klasse gir elevene grunnlag for å kunne forbedre sine resultater gjennom tre år i ungdomsskolen. Derfor er dette en direkte støtte til elever som står svakt i ett eller flere fag. Det er god, liberal skolepolitikk.

Guri Melby

Karakter på barneskolen er ikke det virkemiddelet som skaper motivasjon eller læring. Det har skjedd mye med elevvurdering de siste årene. Lærerne har hevet kompetansen og gir nå konkrete tilbakemeldinger til elever og foresatte. Dette arbeidet må fortsette. Tallfesting vil gjøre svake elever demotiverte, og er kun bra for flinke elever. All forskning viser at tidlig karaktersetting ikke hjelper, men at det som hjelper er god vurderingspraksis. Det er viktigere for foreldre å få beskrivelser av nivået til eleven enn å få et tall.

Bør det åpnes opp for altruistisk surrogati?

Sveinung Rotevatn

Kvifor skal det vere forbode å hjelpe dei som ikkje kan få born? I land som Canada, Australia og Storbritannia har det i årevis vore tillatt å med altruistisk surrogati – altså å bere fram born for andre på uselvsk grunnlag. Kontrollen er streng, og det er berre tillatt med betaling for å dekke egne utgifter. Surrogati som pressar fattige kvinner i India til å leige ut kroppen sin er svært tvilsamt, både prinsipielt og praktisk, og nettopp difor vil programkomiteen heller opne opp for altruistisk surrogati her i Noreg. Det er ingen menneskerett å få born, men det er heller ikkje liberalt å forby venninner å hjelpe kvarandre.

Thor Bjørne Bore

Veien fra "altruistisk" til kjøp og salg er ukontrollerbar. Et norsk forbud er viktig i det internasjonale arbeid mot utnyttelse av fattige også innen andre deler av medisinen. Surrogati kan føre til at kvinner som ikke ønsker å føde barn, kan sette bort jobb og risiko til andre. Hva skjer dersom surrogatmoren angrer på avtalen eller pålegges abort?

Klare for Stortinget

I sommar og haust har møteklubba gått varm i Venstres fylkeslag. Aldri før har fylkene starta nominasjonsprosessane så tidleg, og aldri har så mange kandidatar vore klar før vinteren.

Målet er markerte kandidatar som kan komme i gang med valkampen så tidleg som mogeleg. Dess raskare ein kandidat kan starte arbeidet, dess enklare blir konkurransen med dei andre partia sine kandidatar om å bli gjenkjenneleg som eit truverdig

ombod for veljarane i fylket.

8 fylkevert presentert her. Resten vert presentert i neste nummer.

1. Kva skal til for at Venstre får eit mandat frå ditt fylke denne gongen?

Østfold

Per Magnus Finnanger Sandsmark

B o s t e d :
Halden

Utdanning:
Bachelor i kulturforvaltning og ledelse

Yrke: Kommunikasjonsrådgiver/ masterstudent i museologi

2. Mitt mål er at alle i Østfold skal tenke at "Per Magnus bryr seg". Dersom vi får frem at jeg og Venstre bryr oss om barna, lokalsamfunnet, naturen og arbeidsplassene så kan vi få vårt første faste mandat i Østfold siden 1924. Da må jeg bli mer synlig, og Østfold Venstre jobbe bedre sammen. Det skal vi få til.

3. Kunnskap, kultur og oppvekst er viktigst for meg. I familie- og kulturkomiteen kunne jeg kjempe for ytringsfrihet, lik tilgang til kunnskap i museer, biblioteker

og mediepolitikk, samtidig som jeg kunne arbeidet med å gi alle barn like muligheter i livet enten det er gjennom barnehagene, fordelingspolitikk eller barnevernet.

4. Det viktigste for Østfold er dobbeltspor til Sverige og at det blir enklere å pendle med tog internt i Østfold til det nye sykehuset vårt åpner i 2016.

5. Alle har sin måte å bidra til fellesskapet på. Jeg bidrar blant annet gjennom å være folkevalgt. Dessuten når Venstre har fått på plass dobbeltspor til Halden får jeg nesten halv reisetid, og lettere å holde kontakt med venner og familie. Det er jo en motivasjon i seg selv.

2. Kva er din personlege strategi for å markere deg sjølv som kandidat?

3. Dersom du hamnar på Stortinget neste haust – kva av komiteane ønskjer du å sitte i?

4. Dersom du skal trekke fram ei sak du ha gjennom i neste

periode – kva vil du kjempe for?
5. Er du eigentleg sikker på at du er klar for å seie farvel til familie, vener og privatliv i fire heile år? Kvifor gidd du dette?

Oppland

Ketil Kjenseth

B o s t e d :
Gjøvik

Utdanning:
Adjunkt og diplomøkonom

Yrke: Prosjektleder i Norsk Vann

1. Venstre over 4% gir god sjanse for utjevningsmandat. For å få direktemandat må vi over 10% i Oppland.

2. Jeg skal krige med Ap om de lyserøde og Høyre om de lyseblå velgerne i Oppland. Sykehus, skole, samferdsel og næring blir viktige saker i Oppland. Jeg må bli mer kjent i hele fylket. Jeg har satt meg som mål å hilse på 1000 nye personer innen 8. september 2013.

3. Transport og kommunikasjonskomiteen vil være en favoritt. Oppland er et stort «veikryss» mellom øst og vest, vi må få InterCity til Lillehammer og gjøre

E6 tryggere. I tillegg bygger vi opp ett av Europas beste miljøer innen datasikkerhet på Gjøvik, som det ligger mye viktig personvernarbeid i.

4. En smidig kommunereform. Vi må ruste kommunene for å møte endringene i befolkningen de neste 30 årene. I tillegg skriker staten på avlastning og desentralisering. Med kløkt kan vi få kommunene til å finne sammen uten å måtte tvinge dem. Bra for innbyggerne. Bra for Norge.

5. Jeg motiveres av et dynamisk samfunn. Det krever interesserte innbyggere og dialog. Jeg ser stadig ting vi kan gjøre bedre, samtidig som det gir meg mye tilbake. Jeg ser også på dette engasjementet som en viktig arv å føre videre.

Buskerud

Rebekka Borsch

B o s t e d :
Nærnes i Røyken

Utdanning:
Journalist og statsviter

Yrke: Seniorrådgiver i

Klima- og forurensningsdirektoratet

1. For å kapre et mandat i 2013 må vi være synlig over tid og i hele fylket. Derfor nominerte vi så tidlig, og derfor er jeg nå i gang med besøksrunde til lokallagene for å motivere våre egne. Skal vi lykkes, må alle være med og gjøre en innsats. Jeg skal dessuten reise masse i Buskerud og hilse på så mange mennesker som mulig. Treffe folk i deres hverdag, lytte, fortelle om vår politikk.

2. Jeg skal markere meg som raus, nysgjerrig, kunnskapsrik og løsningsorientert – men også litt rappkjefitet. Et alternativ til de småkjedelige politikerne som utgjør Buskerud-benken i dag. Folk skal sitte igjen med en god følelse etter å ha truffet meg. Det er like viktig som å overbevise om politiske enkeltsaker. Svakheten min er at jeg kan bli hissig i debatter og at jeg trenger større nettverk. Jeg jobber med begge deler.

3. Helst Transport- og kommunikasjonskomiteen eller energi- og miljøkomiteen. På begge felt er det store uløste oppgaver, som utbygging av jernbane eller storstilt satsing på fornybar energi.

5. Privatliv? Hvilket privatliv? Spøk til side - familien min og vennene mine støtter meg veldig i dette. Jeg har tro på at vi kan skape et grønnere, rausere og mer nyskapende Norge med et stort Venstre. Da kan jeg ikke vente på at andre skal ta seg av jobben.

Telemark

Torgeir Fossli

B o s t e d :
Notodden

Utdanning:
Pianistutdanning fra Musikkhøgskolen i Berlin

Yrke: Kulturskolelærer

1. Først og fremst hardt arbeid! Å vinne stortingsmandater er et lagarbeid. Uten at hele organisasjonen jobber hardt og målrettet vil man neppe lykkes. Jeg føler at Telemark Venstre nå er i bedre stand enn på lenge til å levere en god valgkamp. Telemark har vært blant de beste på Venstres kampanjer og er trimmet til det som nå venter.

2. Mye handler om rett og slett om «å være tilstede» - være der skjer, i debatter, på stands og selvfølgelig i media. Personlige møter med velgere er det mest effektive virkemiddel og må prioriteres høyt.

3. Forenklingen og tabloidiseringen av politikken som ofte er nødvendig i dagens medie verden sammen med «vi har rett – dere tar feil!»-budskapet er av de tingene jeg misliker. Samtidig innser jeg at budskapet blir komplisert og diffust dersom man tar forbehold om alt mulig, så her må jeg nok lukke øynene og bare gå på!!

4. Den er vanskelig. Jeg ser minst tre komiteer som veldig interessante. Utdanning og forskning, næring og samferdsel, men også selvsagt kultur som jeg har min bakgrunn fra. Må jeg velge, er det samferdsel som for øyeblikket synes å trenge både mer Venstrepolitikk og nytenkning. Her ligger det mye klimapolitikk, distriktspolitikk, bo- og næringspolitikk osv.. Her vil jeg gjerne bidra!

5. Man er vel aldri klar for å forlate

familie og venner, men jeg føler samtidig at det jeg kan og det jeg har lært, kan være til nytte og betydning for å bygge samfunnet videre.

Sogn og Fjordane

Sveinung Rotevatn

B u s t a d :
Oslo/Nordfjordeid

Utdanning:
Jusstudent

Yrke: Leiar i Noregs Unge Venstre

1. Vi har ikkje hatt distriktsmandat sidan Neil Armstrong landa på månen. Skal vi få det må vi nok opp i ein 14-15 prosent, og det skal halde hardt. På den andre sidan hadde vi 11,9 prosent ved lokalvalet i fjor, så alt er for så vidt mogleg. I Sogn og Fjordane må vi vere synlege, skape debattar, kommunisere positive løysingar og vere dei som står den ekstra timen igjen på stand når alle andre har pakka saman.

2. Min strategi er å vere den mest synlege politikaren i Sogn og Fjordane fram mot valet. Eg vil delta i og skape nasjonale debattar, og forsøke å dra dei ned på eit lokalt nivå. Slik som at regjeringa si manglande fattigdomssatsing i statsbudsjettet også går utover dei 1000 fattige borna i Sogn og Fjordane. Det blir ei utfordring å kombinere kandidaturet med vervet som UV-leiar, sjølv om Venstre og UV er einige om 90 prosent av politikken.

3. Eg er ein allrounder, men det hadde vore særleg spanande å sitje i justiskomiteen. Eg meiner det trengs ei tydeleg liberal stem-

me i eit justispolitisk ordskifte som alt for ofte handlar om kven som kan slå hardest med batongane.

4. Å reversere datalagringsdirektivet ville vore fantastisk å få til. Men i frykt for at den saka diverre kan vere tapt vil eg seie å innføre heroinassistert behandling for dei tyngste rusavhengige.

5. Som Unge Venstre-leiar har eg for så vidt allereie sagt farvel til mykje av dette – i alle fall enn så lenge. Motivasjonen min for å jobbe med politikk er å styrke den liberale røysta i Noreg, det vere seg i kampen for personvernet eller for friare rørsle av menneske og varer. Ingen kamp er viktigare enn kampen for fridom – for oss og for framtidige generasjonar.

Sør-Trøndelag

Jon Gunnes

B o s t e d :
Trondheim

Utdanning:
Ingeniør

Yrke: Kommunalaråd for Venstre

1. Venstre har god sjanse neste år. Vi er selvfølgelig avhengig av at Venstre gjør et generelt godt valg, men Venstre har markert seg i det politiske Trøndelag på en god og troverdig måte de siste årene, særlig i Trondheim. Vi har vært flinke til å markere oss i media og har en sterkt økende medlemsmasse, hvor mange jobber hardt for vår politikk. Det er gøy å være Venstrepolitiker!

2. Jeg kjenner Trøndelag godt og vil profilere meg på at jeg vil markere Sør-Trøndelags utfordringer og behov i det politiske landskap. Samtidig må jeg trekke linjer fra Trondheim opp til den rikspolitiske arena.

3. Når du er heltidspolitiker på kommunalt nivå så kan det være viktig og riktig å utnytte min kompetanse innenfor oppvekst og helse og omsorg. Mye kommunepolitikk dreier seg om dette. Faglig interessefelt og tidligere yrkeskarriere tilsier energi og miljø. Men innerst inne synes jeg kanskje finanspolitikk er det mest spennende.

4. «Ocean Space Center» i Trondheim, som kan bli verdens beste og mest attraktive forsknings- og utdanningsmiljø innenfor maritime og marine næringer; skipsfart, olje- og gassutvinning, offshore vind og havbruk.

5. Min hovedbegrunnelse til å stille opp som stortingskandidat er at Venstre trenger en stortingsrepresentant fra Trondheim. Sør-Trøndelag Venstre fortjener en representant på Stortinget. Det er en vinn-vinn-situasjon. Jeg er kjempeklar til å gjøre jobben. Jeg tar gjerne arbeidsuka i Oslo og fritiden i Trondheim og Trøndelag. Familien er heilagjeng!

Nordland

Arne Ivar Mikalsen

B o s t e d : Stokmarknes i Vesterålen

Utdanning: Utdannet fra NTNU og UiO, sosialantropolog

Yrke: Rådgiver Opus Hadsel

1. Jeg og Venstre i Nordland må sammen med lokallagene klare å være synlige. Jeg må være et friskt alternativ til representanter som har sittet der for Nordland.

En del fremstår ikke akkurat som duggfriske roser lenger. Jeg må få nordlendingene til å se at de kan trenge en krysning av en kaktus og en løvetann. Vi gjorde et godt arbeid med programmet til fylkestinget, og kan trekke ut sakfelt relevante i og for Nordland.

2. Jeg kan godt bli bedre i debatter. Men jeg blir aldri noen sirkusartist på den fronten. Det kan bli mye skrik og lite ull. Nordland er veldig «spredt», derfor er det heller ikke mange relevante arenaer for den slags. Da blir media og diverse arrangementer desto viktigere. Etter at jeg ble nominert har jeg merket godt trøkk fra andre i fylkeslaget, som kommer med innspill til hva vi kan løfte. Det er bra!

3. Jeg tror nok at jeg skal konsentrere meg om tema jeg har jobbet med. I min region Vesterålen har det vært samferdsel, reiseliv, helse (lokalsykehus) og fisk. Selvfølgelig har jeg vært innom miljø og skole, men utenom olje har ikke det vært hovedsakene i lokalpolitikk. Jeg kan og en god del om innvandring på godt og ondt via yrkeslivet.

4. Å få mer av tungtransporten som går gjennom Nordland, på dårlige veier, over på båt. For på toget er det fullt. En oppdatert Nordlandsbane er så langt opp og frem, at jeg ser for meg at om vi hadde klart å få til bedre logistikk til sjøs. Det vil være mye å hente på å få tonnasjen dit den hører hjemme. Det er en nærings sak, det er en miljø sak og en trafikksikkerhetssak. Et nydelig kindelegg fra Nordland Venstre!

5. Er det snakk om at vi blir låst inne i fire år? Dette var nytt for meg. I dag har jeg så mye politikk i fanget at det vil trolig blir til det bedre å være politiker på heltid. Motivasjonen for å være folkevalgt er å kunne være med på å forme samfunnet. Det har jeg fått være med på nå siden 2007, og

det er givende. Jeg har ikke noe stort behov for å bestemme over noen, men det er veldig interessant å jobbe med saker og se at det skjer noe i samarbeid med andre.

Finnmark

Trine Noodt

B o s t e d :

Alta

Utdanning:

Hovedfag,

Kunsthøgskolen i

Bergen

Yrke: Bil-

ledkunstner og

hovedutvalgleder

oppvekst og kultur i Alta

1. Finnmark Venstre har gode

sjanser til å gjøre et like bra valg

til neste år, som ved kommune

og fylketingsvalget i 2011. Vi skal

være tydelige på Venstre sitt pro-

gram, og aktive i media med de

gode sakene vi har over hele fyl-

ket. Vi har gode folk på toppen av

lista som kjenner hverandre godt

og som jobber godt sammen.

Dette blir viktig for at jeg som

førstekandidat skal ha troverdig-

het og gjennomslag i et fylke med

store avstander og der mediadek-

ningen er tydelig delt mellom øst

og vest.

2. Jeg tenker å bruke valgkamp-

utvalget aktivt, som består av de

4 øverste på lista. Vi må finne de

beste sakene vi kan nå frem til

velgerne med, samt markedsføre

Venstre sin politikk i ordelag folk

forstår. Jeg kommer til å delta i

paneldebatter, og oppsøke media

i hele fylket. Jeg må nok jobbe

med å snakke mindre, og holde

meg til en sak av gangen. Jeg er

innimellom en smule for kreativ,

og vil gjerne formidle mer enn det

spørres om!

3. Av egeninteresse skulle jeg øn-

sket meg kultur- eller kommunalkomiteen. Men for Finnmark sin del må det nok bli transport- og kommunikasjonskomiteen, eller helse og omsorg.

5. Oslo er jo bare en liten flytur hjemmefra, så jeg synes ikke det blir å si farvel. Privatlivet mitt har vært preget av politikk i mange år allerede. Motivasjon? At offentlige systemer er urettferdige ovenfor enkeltmennesker, og viktige samfunnsområder ligger brakk og ugjort. Jeg er lei overformynderi, og ønsker at fylkene, lokalsamfunnene og den enkelte selv skal kunne utforme sine gode samfunn å bo og leve i. Og at Finnmark skal lykkes i å være en likeverdig partner i den utviklinga vi ser med økt interesse for våre rike naturressurser.

Resten av kandidatene presenteres i neste nummer.

Tema: Tidlig innsats i skolen

Kampen om skoledagen

– Et blindspor å utvide skoledagen, skriver Trine Skei Grande.

side 16-17

God, bedre, best

– Læreren er viktigst, skriver

Iselin Nybø.

side 18-19

Fikser ikke videregående

Å redusere frafallet er viktig både for den enkelte og for samfunnet.

side 20-21

Storbyskoler

Forfall i Bergen og skolebesøk

i Oslo.

side 22-23

Alle kan med tidlig og riktig innsats

Med både tidlig og riktig innsats i skolen kan alle elever nå sitt potensial.

side 12-15

Alle kan med tidlig og riktig innsats

Mathias Busch Bøkkestad fikk karakteren 6 til eksamen i norsk muntlig i 10. klasse. Det var det beste resultatet av alle på skolen da 10. klasse kom opp i muntlig norsk.

Sensor var imponert. Han ble enda mer imponert da læreren til Mathias fortalte at eleven som nettopp hadde levert toppprestasjon hadde dysleksi.

Per Magnus Finnanger Sandsmark Mathias er en av flere elever med lese- og skrivevansker i Bindal som har oppnådd høye faglige resultater. I det samme kullet som Mathias fikk to av klassekame-

ratene hans fem, også de hadde dysleksi. De hadde samme oppgaver som de andre elevene. Skoler i hele landet har prøvd å lære av suksessene til den lille Nordlandskommunen.

– Det er et eksempel på at tidlig innsats fungerer, sier Arild Sjøgren. Arild Sjøgren slet selv på skolen. Han måtte gå 6. klasse om igjen og ble bedt om å ikke møte i timene siden han «led av undervi-

singsvegring».

Avløseren med hjelpemidlene

– Mange år senere kom jeg til Bindal som avløser på 14 gårder. Da hadde jeg fått meg pc med alle

hjelpemidlene jeg trenger for å kunne lese og skrive skikkelig. Flere av bøndene i Bindal ba meg hjelpe ungene og skaffe dem riktige hjelpemidler, sier Sjøgren. Det har han fortsatt med som

frivillig ved Bindal barne- og ungdomsskole.

Avløseren er flink med data. Han har bygd, installert og programmert alle maskinene slik at alle dysleksihjelpemidlene fun-

gerer godt med alle andre verktøy som brukes i skolen, barnhagen og livet ellers. – Når barna får riktige verktøy og opplæring og veiledning i verktøyene så får de like muligheter som alle andre, sier

den entusiastiske hjelperen.

Sjøgren ramser opp alle dataprogrammene som er installert på maskinene, hvordan de fungerer og på hvilken måte dette hjelper elevene til å mestre skolehverda-

gen. Han har selv ingen formell fagutdannelse og er fortsatt avløser, men er i bygda kanskje mest kjent som hjelperen på skolen.

Det er ikke tall på hvor mange sider lærebøker Arild Sjøgren har skannet inn og lagt inn som filer på ungenes datamaskiner. Han har heller ikke tall på hvor mange timer han har brukt på å hjelpe barn med lese- og skrivevansker, men han vet at innsatsen fungerer.

Med hevet hode

– Jeg husker flere guttunger som bare lå å ålte seg på gulvet, men som etter at vi startet egen klubb for elevene som slet på skolen slik at de fikk bedre selvtillit gikk han med hevet hodet, leverte leksene og presterte både sosialt og faglig, sier Sjøgren.

Selvtillit og troen på seg selv er nøkkelord for at elever med lese- og skrivevansker skal prestere bedre på skolen og dermed ha like muligheter senere i livet. Sjøgren sier at det er de ungene som med hevet hode forteller at de har det bra og gjør det bra på skolen som gjør innsatsen hans verdt strevet.

Mange havner mellom to stoler. De sliter på skolen, har vanskeligheter med å lese og skrive, men har ikke diagnosen dysleksi.

I Bindal har også disse elevene fått hjelpemidler og oppfølging av skolen og av Sjøgren.

Dysleksi kan forebygges

– Vi må begynne så tidlig som i barnehagen. Ser vi at noen henger etter må vi ta tak i det på en gang, sier Sjøgren.

Han får støtte fra det nasjonale Lesesenteret ved Universitetet i Stavanger. De påpeker at «å vente og se» er lite konstruktiv. Det er viktig at barn hele tiden observeres, kartlegges, trenes og oppmuntres til å lese og skrive. Intensiv stimulering og trening som tilpasses barnets behov, og som samtidig gir en mestringsopplevelse er blant tiltakene Lesesenteret mener har størst effekt.

Sjøgren mener det er aldri for sent å tilpasse undervisningen

og følge opp barna, men desto tidligere og desto flere som får oppfølging desto mer klarer de seg selv. – Alle elever vil jo være selvstendige borgere.

Ikke bare Bindal

– Jeg har et ønske om at det vi har fått til her kan gjøres andre steder. Det hadde vært gøy å reise til Oslo en tur, tilrettelegge for flere elever og komme tilbake og se hvordan det går, sier Arild Sjøgren.

Han har prøvd det i li-

Arild Sjøgren

ten skala, men med stor suksess. Arild har engasjert seg i Norsk Dysleksiforbund. Der har han holdt motivasjonskurs for barn og foreldre. Der møtte han en gutt som i løpet av uka klarte mer og mer ved hjelp av alle hjelpemidlene på datamaskinen.

Faren til gutten spurte Sjøgren om han kunne installere og bygge

en helt lik pc til sønnen hans som den de brukte på kurset, slik at sønnen fikk tryggheten og muligheten til å mestre hverdagen bedre. – Selvsagt kunne jeg det, og noen måneder senere skyper gutten til meg og forteller «Du Arild, jeg har fått seks på en prøve». Det smilet. Den tonen. Det var helt fantastisk. Det handler om å ta ungene og utfordringene deres på alvor.

Tro på mestring

Forskerne Anne-Brit Andreassen og Ann-Mari Knivsberg ved Lesesenteret på Universitetet i Stavanger har sett på hvordan mestring er viktig for de dyslektikerne som har så store utfordringer at de blir utredet ved det nasjonale Lesesenteret.

Studien omfatter 65 elever fra tolv fylker. Et av de tydeligste funnene i undersøkelsen var at troen på å lykkes var avgjørende for hvorvidt disse elevene kommer videre i sin utvikling. Det å møte nye nederlag igjen og igjen er lite motiverende.

De samme forskerne vil understreke at det er avgjørende at eleven vet hvorfor han eller hun gjør de øvelsene, har de hjelpemidlene og får den hjelpen de får. Resultater bør visualiseres slik at elevene kan se hvor mye de har fått til.

Foreldrene må med

Mona Johnsen er mor til flere barn med dysleksi. Hun er også kommunestyrerepresentant for Halden Venstre. Hun har brukt mye tid på å være frustrert på at barna hennes ikke har fått den hjelpen de trenger

– Et styrket skole-hjem-samarbeid er avgjørende for å kunne forebygge lese- og skrivevansker og for å gi foreldrene visshet om at barna følges ordentlig opp, sier Johnsen. Hun mener skolene har kommet lengre med dette i dag enn da hun hadde unge barn i skolen, men det er fortsatt en lang vei å gå.

Foreldrene må få forståelse om

barnas utfordringer, kunne forstå hjelpemidlene og ikke minst skjønnere at lese- og skrivevansker ikke skal føre til mindre skolearbeid og flere hjelpemidler fører til mindre oppfølging, men mer.

– Det aller viktigste foreldrene kan gjøre er likevel å hver dag gi barna en følelse av at de mestrer noe, at de virkelig kan noe, enten det er å kaste en ball langt, koke pølser nesten alene eller tegne innenfor strekene. Alle barn må føle at de lærer noe og får anerkjennelse for det. Da vil de lære mer, sier Johnsen. Dette har også vært viktig for Mona Johnsen i hennes daglige virke som lærer.

Les mer, ikke mindre

Skolene har hatt lite forståelse av hva lese- og skrivevansker egentlig betyr. – Jeg ble provosert da mine barn fikk kortere leselekser i alle fag enn andre fordi de hadde lese- og skrivevansker. Selv om de har vansker med å lese og skrive skal de

lære like mye. De fleste lærebøker fins som lydbok og med enkel teknologi kan tekst bli til lyd. Det handler om vilje til å bruke riktige hjelpemidler, ikke om begrensninger hos barna, sier den engasjerte mora.

Johnsen peker på at det er viktig at elevene får med seg all kunnskapen de skal ha selv om de ikke er veldig dyktige på å lese og skrive. – Å senke de faglige kravene til barn med lese- og skrivevansker er å gjøre ungene en bjørnetjeneste. Du lar de falle bak, ikke bare i lesing og skriving, men i alt. Det er helt unødvendig.

Mona Johnsen mener uviten-

het ofte er den største utfordringen for lese- og skrivevansker i skolen. Lærerne til Monas sønn var bekymret for at sønnen hadde dyskalkuli, men han regnet som regel greit om frem til dette årssteget hadde han gjort det godt i matematikk. Utfordringen viste seg å være at elevene nå hadde flere og flere tekstoppgaver.

– Elever med lese- og skrivevansker trenger ikke bare hjelp i norsk og engelsk. Dette eksempelet viser at også i matematikk og andre fag bør lærere vær oppmerksomme på og ha kompetanse til å tilpasse undervisningen for elever med disse utfordringene, sier Johnsen.

Ingen blanke ark

Selv om hjelpemidlene og løsningsene fins er det også ofte frustrasjoner i møte med skolen for foreldre med barn med lese- og skrivevansker. – Særlig stor var frustrasjonen min da barna begynte på ungdomsskolen. Da

Mona Johnsen

begynte alt på nytt. Store utredninger, kamp om hjelpemidler, flere utredninger og liten dialog med oss som foreldre, sier Johnsen oppgitt.

Skolen begrunnet dette med at elevene måtte starte med blanke ark i ungdomsskolen. – Ingen har blanke ark. Vi må alltid ta hensyn til det utgangspunktet eleven har. Blanke ark er misforstått snillisme eller unnskyldning for å ikke bruke ressurser på å tilrettelegge fra første dagen på ungdomsskolen, sier Johnsen videre.

– Overgangene mellom barneskole og ungdomsskole og mellom ungdomsskole og vide-

regående er kanskje enda vanskeligere for barn med særskilte behov for tilrettelegging. Derfor bør disse overgangene gjøres smidigere og med sterkere dialog mellom trinnene enn hva det er tradisjon for.

Politisk ansvar

Mona Johnsen mener at å sikre hver enkelt elev reell tilpasset opplæring er et politisk ansvar. – Når Regjeringen har fjernet tilskuddet for pc for dyslektikere og tidlig innsats bare er et begrep, ikke en realitet så ødelegger de for barn som kunne mestret og lært mye mer enn de gjør i dag.

PPT kan på mange måter være et blindspor. – Utredninger hjelper sjelden. Gode hjelpemidler, lærere med kompetanse på ulike måter å lære på og ulike lærervansker og god kontakt med hjemmet er bedre bruk av tid og ressurser, mener Johnsen. Hun har selv, som lærer, brukt mye tid

på å legge til rette for andre elever med lese- og skrivevansker.

I Norge bruker man tre ganger så mye ressurser på spesialundervisning i 10. trinn enn i 1. trinn. – Vi har gjort det for vanskelig å få tilpasset opplæring tidlig. Det gjør at flere må få det sent. Desto tidligere hjelpemidler er på plass desto tidligere kan motivasjon og interesse for skolen komme og desto bedre kan grunnlaget bli for resten av livet, sier Mona Johnsen.

– I jaget etter å være best på skolepolitikk må ikke Venstre glemme hvor viktig møtet mellom den kompetente og forståelsesfulle læreren med tid, ressurser og hjelpemidler og den enkelte eleven er. Mye av fokuset i skoledebatten er på andre ting, men når alt kommer til alt er det dette det handler om. Å satse på kunnskap i skolen er ikke å forsake de med lærevansker. Det er tvert imot å ta dem på alvor.

per.magnus@venstre.no

Kampen om skoledagen

Når velgerne blir spurt om hva som er de viktigste politiske sakene i et valg, kommer skole ofte helt på toppen av lista.

Trine Skei Grande

leder i Venstre

Et av de sentrale temaene i stortingsvalget neste år kommer utvilsomt til å handle om hva som egentlig skal prioriteres i skolepolitikken fremover, og hvordan skoledagen skal se ut. Jeg er krystallklar på at læreren er den viktigste innsatsfaktoren i skolen – ikke lengre skoledag.

Dersom man spør de ulike partiene vil nok alle svare bekreftende på at læreren er den som har aller størst betydning for elevenes læringsutbytte i skolen. Men likevel ser vi at det er stor forskjell i de politiske løsningene de ulike partiene lanserer. Grovt sett kan vi skille mellom to ulike hovedspor, i ulike varianter:

1) Flere timer og heldagsskole

Dette har så langt vært den rødgrønne regjeringens parademarsj, om enn med et motvillig Sp med på lasset. SV har varslet at de går til valg på «heldagsskole med lærersatsing», mens en arbeidsgruppe i Arbeiderpartiet med Trond Giske i spissen har lansert noe som både høres og ut som heldagsskole, selv om de ikke vil kalle sin skolesatsing akkurat det. Men nye skoletimer, utvidet leksehjelp, daglig fysisk aktivitet og integrert, gratis SFO er altså usedvanlig likt det SV går til valg på.

I spørsmålet om heldagsskole har den tredje regjeringspartneren, Sp, gardert seg med en dissens fra programkomiteen om skole og SFO i programutkastet for neste periode. At Ap forsøker å sukre pillen med å lansere heldagsskole uten å kalle tiltakene for akkurat det, kan imidlertid være nok for at Sp fortsatt henger med på lasset.

2) Flere og bedre lærere

På den borgerlige siden er det bred enighet om at hovedfokuset i skolepolitikken er flere og bedre lærere. So far, so good. Venstre sier nei til å utvide timetallet, og det samme gjør KrF. Høyre har tidligere – om enn ikke alltid like tydelig – sagt ja takk til både flere timer og en styrket lærersatsing når det kommer til politiske prioriteringer i sine alternative budsjetter. Det samme har Frp gjort.

Dersom man spør de ulike partiene vil nok alle svare bekreftende på at læreren er den som har aller størst betydning for elevenes læringsutbytte i skolen. Men likevel ser vi at det er stor forskjell i de politiske løsningene de ulike partiene lanserer.

Ikke rett medisin

Men det er ikke slik at flere timer og en utvidet skoledag er den rette medisinen for å forbedre læringsvilkårene i norsk skole. Jeg har enda til gode å se dokumentasjon på at det å øke timetallet er det som er mest avgjørende for bedre læringsresultater. Tvert i mot sier de fleste undersøkelsene oss at det er den gode læreren som er viktigst å satse for å løfte skolen ytterligere.

Et annet grunnleggende problem med heldagsskole-tanken er spørsmålet om hvem som skal ha ansvaret for den utvidede skoledagen. Det er selvsagt læreren det, tenker sikkert leseren, det er jo tross alt snakk om «skole». Men nei: Problemet er at vi allerede i dag mangler lærere i norsk skole, og SSB har nylig anslått at vi vil mangle så mange som 11 000 allmennlærere i 2020. Dersom timetallet fortsetter å øke er det grunn til å tro at lærermangelen vil bli enda større.

Det sier seg selv at mangelen

på lærere vil gjøre det særdeles vanskelig å gi elevene et kvalitativt godt tilbud. Like mye som voksne klarer å skille et godt og et dårlig tilbud fra hverandre, klarer barn og unge det. Og hvem ønsker vel egentlig at skolen bare skal fungere som et sted å være – og ikke lære?

Med bakgrunn i SVs ønske om at barnehage (og til dels SFO) egentlig bør være obligatorisk, og at visjonen om heldagsskole skal realiseres så fort det lar seg gjøre, frykter jeg også at dette vil bidra til å redusere den enkelte families innflytelse over egen hverdag.

Til syvende sist er det imidlertid slik at politikk handler om å prioritere. Og timetallsutvidelser og heldagsskole koster penger. Mye penger. Bare de tre ekstra timene som ligger inne i Arbeiderpartiets programutkast koster for eksempel 1,2 mrd. kroner – i tillegg til timetallsutvidelsene som allerede er gjennomført siden 2006. Og å utvide leksehjelpen til alle trinn, slik SV har tatt til orde for, vil også være en kostbar affære – i tillegg til at vi ikke har tilstrekkelig kvalifisert personale. Og vi vet at leksehjelp virker best når den er målrettet og vi har kvalifisert personale som faktisk kan være leksehjelpere. Det er ikke realiteten med ordningen for leksehjelp som regjeringen har innført.

Sats heller på læreren

I et slikt perspektiv er det åpenbart for meg at SV og Aps vektlegging av heldagsskolen ikke er løsningen på spørsmålet om hva som skal til for å forbedre norsk skole i tiden som kommer. Det som er aller viktigst er en massiv satsing på lærerne – ikke flere timer. Derfor vil Venstre blant annet:

- Etablere forpliktende nasjonale rekrutteringsplaner med tydelige måltall for hvor mange nye lærere vi skal ha inn i skolen
- Innføre en femårig mastergradsutdanning for nye lærere for å heve kvalitet og status, og etablere en sertifiseringsordning

- Gjennomføre et kompetanseløft for de 9000 ufaglærte som er i skolen
- Gi lærere som er i skolen rett og plikt til videreutdanning, kombinert med økt statlig finansiering
- Innføre seniortiltak (eks. økt lønn/reduert arbeidstid) for å beholde verdifull kompetanse i skolen lengst mulig
- Gjennomføre en konkret reduksjon på 25 % av unødvendig skolebyråkrati (møter, dokumentasjon osv) for å frigjøre lærernes tid til kjerneoppgavene
- Bevilge ferske midler for å sikre flere yrkesgrupper inn i skolen (eks. kontorpersonale, spesialpedagoger, barne- og ungdomsarbeidere) som kan avlaste lærerne

Dersom Høyre virkelig mener alvor med at «kunnskapsskolen starter med læreren» må partiet også være tydelig på at en borgerlig regjering ikke vil prioritere noen timetallsutvidelser før en massiv lærersatsing er i boks.

På borgerlig side er det relativt bred enighet om disse tiltakene. Det er jeg glad for. Men alle tiltakene koster penger, og lar seg ikke kombinere med utvidelse av timetallet – selv om det skulle være for å styrke basisferdighetene. Jeg mener at et parti som Høyre bør være tydeligere i sine prioriteringer når det gjelder akkurat dette. Jeg er glad for at Høyre nå kommer etter Venstre, og stadfester at lærerutdanningen skal være en femårig mastergrad og at de er klar på at lærernes videreutdanning skal være både rett og plikt. Men dersom Høyre virkelig mener alvor med at «kunnskapsskolen starter med læreren» må partiet også være tydelig på at en borgerlig regjering ikke vil prioritere noen timetallsutvidelser før en massiv lærersatsing er i boks. Det vil være avgjørende for å løfte norsk skole i tiden som kommer, og før vi har dette på plass mener jeg det er et blindspor å diskutere utvidelse av skoledagen.

God, bedre, best!

«God, bedre, best!» er navnet på Stavanger kommunes kvalitetsplan for Stavangerskolen i perioden 2011 til 2015. Navnet oppsummerer skolepolitikk på en god måte synes jeg. Vi skal anerkjenne det som er godt, vi skal søke etter det som er bedre og vi skal jobbe for å bli best.

Iselin Nybø

sentralstyremedlem i Venstre

I 9 år har jeg jobbet med skolepolitikk som lokalpolitiker, de siste 5 årene som nestleder i Kommunalstyret for oppvekst (oppvekststyret) i Stavanger kommune. Skolepolitikk har stort fokus både politisk, i media, blant foreldre og elever, og blant lærere. Alle har en mening om skolen. Og det er et område hvor man aldri kan si seg fornøyd med det man oppnår, for det er alltid noe som kommer etterpå. I skolepolitikken når vi aldri målet, vi er alltid underveis.

Denne artikkelen skisserer kun noen av sakene vi jobber med i Stavangerskolen, men det er ting som andre kan dra nytte av i sin kommune og som kanskje kan inspirere til videre arbeid med skolepolitikk.

Kvalitetsmelding og generaldebatt

Hvert år skal skoleeiere rundt om i landet levere inn en kvalitetsmelding/tilstandsrapport til Utdanningsdirektoratet. Denne skal si noe om hvordan det står til med skolene i den aktuelle kommunen. I Stavanger har vi valgt å gjøre noe mer ut av denne rapporten. I tillegg til å tilfredsstille de formelle kravene til en tilstandsrapport skal den presentere utfordringer og prioriteringer innenfor de valgte temaene. Kvalitetsmeldingen er trykket i eget hefte med ulike kapitler og presentasjonsmåter. Det er kommunalstyret for oppvekst som hver vår bestemmer tema for årets kvalitetsmelding. Dette året valgte vi følgende tema: elevenes læringsmiljø, grunnleggende ferdigheter og mestring, natur og kultur, SFO og kvalitet og styring.

Administrasjonen utarbeider kvalitetsmeldingen med utgangspunkt i de valgte temaene og gir en pedagogisk og reell fremstilling av tilstanden i Stavangerskolen. Her er det siste års resultater gjengitt, administrasjonen skisserer en del problemstillinger og utfordringer fremover, og

Som venstrefolk vet vi at læreren er den viktigste enkeltfaktoren for å få en god skole. Og som parti er vi opptatt av å gi lærerne våre økt kompetanse i de fagene de skal undervise i.

rektorer og elever skriver selv om ting de har gjort på sin skole og som kan være til etterfølgelse for andre.

Saken blir lagt frem for bystyret som bruker kvalitetsmeldingen som grunnlag for en generaldebatt om Stavangerskolen hver høst. Skolepolitikk blir med dette løftet opp på øverste nivå i kommunen og alle bystyrets medlemmer får være med og diskutere fremtiden til Stavangerskolen, også de som ikke kaller seg skolepolitikere. Det er en måte å synliggjøre ansvaret bystyret har som skoleeier og det gir de partier og de representantene som ikke sitter i oppvekststyret en stemme inn i skoledebatten.

Venstre har fremmet flere ulike oversendelsesforslag i disse generaldebattene. Eksempelvis venter vi en sak for oppvekststyret om tidsbrukutvalgets rapport

og konkrete tiltak vi kan sette i verk etter denne. Vi har også vært med å fremme forslag om jobbe videre med hospiteringsordninger der ungdomsskoleelever kan ta undervisning på videregående nivå og om ressurslærere i lesing, slik noen av våre skoler har gjort med stort hell og gode resultater.

Skoledebattene i bystyret har skapt mye engasjement både blant foreldre, lærere, og i media. Disse bystyremøtene har vært godt besøkte og bystyremedlemmer som ikke sitter i oppvekststyret gir tilbakemelding om det dette både er nyttig og interessant.

Videre- og etterutdanning

Som venstrefolk vet vi at læreren er den viktigste enkeltfaktoren for å få en god skole. Og som parti er vi opptatt av å gi lærerne våre økt kompetanse i de fagene de skal undervise i.

I vår vedtok Stavanger kommune en plan for kompetanseutvikling i Stavangerskolen fra 2012 til 2018. Planen ble utarbeidet av en gruppe bestående av representanter fra skolelederne, personal og organisasjon, fagstab oppvekst og Utdanningsforbundet. Planen bygger på den nasjonale strategien «kompetanse for kvalitet» og kommunens egen kvalitetsplan, «God bedre best!».

I budsjettarbeidet har etter- og videreutdanning for lærere og skoleledere vært et prioritert område for Venstre og vi har sørget for at det ikke er kuttet i denne posten, noe som gjør at Stavanger har satt av kr 6,4 mill av egne midler til videre- og etterutdanning for 2012. I planen legges det opp til en rekke tiltak for å styrke kompetansen til lærer og

skoleledere og blant annet legges det opp til at Stavanger kommune skal benytte seg av den statlige ordningen for videre- og etterutdanning av lærere og skoleledere. Dessverre er det alt for få plasser på denne ordningen og Stavanger er avhengig av at andre kommuner ikke ønsker å benytte seg av dette tilbudet for at vi skal få dekket vårt behov for videre- og etterutdanning.

Planen legger også opp til at vi skal vurdere videreføring av den lokale suksessen vi har hatt med vår egen rektorskole. Dette er et 30 studiepoengsopplegg som fungerer som et kvalifiserings- og rekrutteringstiltak. Vi har fått gode tilbakemeldinger fra skoleledere og de lærerne som har fulgt dette opplegget.

Det viktigste med denne planen er likevel at vi har fått kartlagt behovet og mulighetene. Det er en plan som gjør at vi kan jobbe systematisk med å heve kvaliteten i Stavangerskolen.

Vilje og engasjement

I Stavangerskolen har vi kjempeflinke lærere og skoleledere, en fantastisk skolesjef og skolestab. Vi har aktive foreldre, som gjennom kommunalt foreldreutvalg er representert i oppvekststyret, vi har flinke elever og vi har et Utdanningsforbund som til stadighet gir oss kjeft, ros og innspill i saker. Jeg er overbevist om at det er gjennom vilje og engasjement fra alle aktørene vi kan få Stavangerskolen til å bli bedre, og jobbe for å bli best. Den oppskriften vil jeg anta er den samme i alle andre landets kommuner også...

«Fikser» ikke videregående

Det er viktig både for den enkelte og for samfunnet å redusere frafallet, slik at vi ikke sløser med våre fremtidige ressurser. En liberal, fleksibel og mangfoldig skole er svaret.

Daniel Heggelid-Rugaas

Det er snart 40 år siden Gudmund Hernes, samfunnsforsker og senere utdanningsminister for Arbeiderpartiet, skrev artikkelen Om ulikhetens reproduksjon. Han pekte på at det norske utdanningssystemet reproduserte og i enkelte tilfeller forsterket sosiale ulikheter, et funn som har blitt bekreftet av senere forskning. I den store undersøkelsen Bortvalg og kompetanse som NIFU publiserte i 2008 ble nesten 10 000 ungdommer fulgt gjennom videregående opplæring, og over 30 prosent hadde ikke oppnådd studie- eller yrkeskompetanse fem år senere.

Både strukturelle og individuelle, direkte og indirekte årsaker fører til frafall i skolen. Men noen årsaker er viktigere enn andre. Karakterene fra grunnskolen er tilsier mest. Elevenes kjønn, foreldrenes utdanningsnivå, bosituasjon og majoritets- eller minoritetsbakgrunn har også sterk effekt på elevenes resultater, selv om elevenes egeninnsats i form av ambisjoner, tid brukt på lekser og sosial tilhørighet også har betydning.

Tapte ressurser

I et moderne kunnskapssamfunn

med knapphet på menneskelige ressurser er det ikke bærekraftig at sosiale strukturer gjør skolesekken tyngre enn nødvendig. Ikke bare påvirker manglende skolegang den enkeltes mulighet for fremtidig livskvalitet og inntekt. Samfunnet må også regne med økte ressurser til ulike stønadsordninger. Det er ikke bare blåhippier som blir skremt av den tanken.

I en rapport ført i pennen av forskere ved Senter for økonomisk forskning i Trondheim fremkommer det at det på en tilfeldig dag i 2007 var 10-15 ganger større sannsynlighet for å være innsatt i fengsel når videregående opplæring ikke var fullført. Samme institusjon har regnet ut at en reduksjon i frafallet på en tredjedel, vil medføre en tilsvarende reduksjon i kostnader for samfunnet på godt over 5 milliarder kroner. Verken tapte skatteinntekter eller annen verdiskaping er inkludert i regnestykket.

Svak handlekraft

Regjeringen har satt i gang tre prosjekter i en «nasjonal dugnad» under overskriften Ny Giv for å få flere ungdommer til å fullføre videregående opplæring. Mer vekt på faglig påfyll og intensivun-

dervisning er bra. Felles mål og statistikkgrunnlag, bedre samarbeid mellom fylkeskommune og NAV og oppfølging av elever i overgangen mellom grunnskole og videregående er også gode og relevante tiltak. Imidlertid svekkes handlekraften blant annet av at støtet settes inn for sent, og at kommunene i for stor grad er bundet av opplæringslovens begrensninger, f.eks. når det gjelder frihet til å etablere nivådelte grupper.

Vi bruker mer ressurser i dag en noensinne, men arbeidet for å utjevne forskjellene er alt i alt lite vellykket. Det er vanskelig å si hva som kan være årsaken til at sammenhengen mellom økte ressurser og elevprestasjon i beste fall er liten. Én kan være at elever, lærere og foreldre kompenserer for større klasser ved å yte større innsats, mens en annen kan være at lærerne velger å undervise på samme måte uavhengig av klassestørrelsen.

Lærere og læringsmiljø

Resultatene fra en undersøkelse gjennomført ved NOVA konkluderer heldigvis med at det er mulig å skape en god skole der elevene får et høyt læringsutbytte og hvor de sosiale forskjellene er mindre enn

i dag. Det kan dokumenteres at et godt læringsmiljø har positiv effekt på elevenes læringsutbytte. I tillegg kan det være grunn til å tro at et godt læringsmiljø kan bidra til å nøytralisere effekten av foreldrenes utdanning i positiv favør; å styrke læringskulturen i skolen kan med andre ord være bidragsyter i forhold til å redusere sosiale forskjeller.

Venstre har i mange år argumentert for at flere og bedre lærere er den viktigste løsningen for å møte dagens og fremtidens utfordringer. Økt lærertetthet alene vil ikke ha stor innvirkning på kompetanseoppnåelsen, men skal vi tro NOU 2009: 18 Rett til læring, har lærerens kvalitet nesten alt å si. Det er også grunn til å tro at assistenter i barneskolen gir god uttelling for opplæringa på tidlige stadier.

Den vanskelige overgangen

Overgangen mellom grunnskolen og videregående er en periode der mye endrer seg i ungdommers liv. Elever bør møtes av klare og rettferdige rammer fra første dag kombinert med tett kontakt mellom skole, elev og hjem. Elever som bor alene på hybel kan oppleve mangel på nødvendig voksenkontakt. Muligheten til for ek-

sempel tilbringe tid på skolen også etter «stengetid» kan være et av tiltakene som vil hjelpe – spesielt i overgangsperioden. En aktiv holdning her viser at eleven blir sett.

Utveksling av informasjon om elevene fra grunnskolen må flyte lettere med eleven videre i systemet, og alle elever bør ha en kartleggingsamtale med skolen like etter skolestart. Slik kan både forutsetninger, ambisjoner og gjensidige forventninger drøftes tidlig i opplæringsløpet.

Medianelev

Skolen må være fleksibel og mangfoldig. Dagens system forholder seg til en konstruert medianelev, til tross for at utdanning skal være tilgjengelig for alle. Det er, som Agnete Wiborg og Wenche Rønning ved Nordlandsforskning skriver, et tankekors at «det nettopp er ungdomstiden som har blitt standardisert i økende grad når det gjelder utdanningstilbud, ettersom ungdomstiden ofte sees på som en periode for utprøving, for protest mot det bestående, og for å finne egne veier.»

Den liberale skolen gir muligheter til alle gjennom tilpasset opplæring av den enkelte elev. Venstre mener at det er den enkelte elevs behov, evner, forutsetninger og ønsker som skal ligge til grunn for opplæringen. Utdanning er et gode både for den enkelte og for samfunnet for øvrig, og kompetanse gir enkeltmennesker mange fordeler: Bedre helse, større omstillingsevne og flere fremtidsmuligheter. Og større sannsynlighet for å stemme Venstre.

daniel@liberal.no

Bergensskole i fritt forfall

Femten minutters kjøretur fra sentrum ligger Nattland skole. Her prøvde byrådet å vise hvordan Bergen skulle bli Norges beste by for barn og unge. I dag får elevene undervisningen sin i en lavvo.

Tallak Liavåg Rundholt

Først fikk Nattland låne brukte brakker fra naboen Smørås, mens de ventet på rehabilitering av sitt eget bygg. I august ble det konstatert sopp i brakkene. Etter at soppen var fjernet kom vannlekkasjene. Løsningen ble foreldrenes forslag om uteskole; i dag undervises elevene i lavvo deler av uken.

Tolv kilometer vest for Nattland ligger Varden skole. Halvparten av elevene har symptomer som kan komme av dårlig inneliv. De har også ventet på brakkene som skal huse dem mens skolen rehabiliteres. I september flyttet elevene ut av klasserommene og inn i kantine, bibliotek og aula.

Går kjøreturen nordover fra Varden i Fyllingsdalen til sentrum av Bergen, kommer man til Møhlenpris. Ærverdige Møhlenpris skole

har mottatt mye midler fra byrådet for å rehabilitere en sprukken fasade. Ansiktsløftet til tross; skolen har råtnet innvendig. Det ble lovet midlertidige brakker innen skolestart i høst, velvillig gitt plass til på universitetets grunn.

Brakkene kom for sent. Da de endelig ble påbegynt i midten av september, viste det seg at en målefeil gjorde det nødvendig å felle en verneverdig hestekastanje som byrådet hadde lovet å bevare. Treet ble plantet mens Napoleon ledet felttog mot Russland, overvar at Norge frigjorde seg fra Sverige og overlevde invasjonen i 1940, men mot byrådsleder Monica Mæland kom selv to hundre åringer til kort.

For første gang i historien har en samlet opposisjon, i alt sju partier, fremmet mistillitsforslag

mot byrådslederen i Bergen. Erkjennelsen av det massive etterselepet på vedlikehold av skolebygg kom i 2006, med Venstre i byrådskontorene. Siden den gang er opprusting av skoler utsatt, nedprioritert og bortforklart.

Byrådet i Bergen har ingen vedlikeholdsplan for sine 89 skoler, selv om alle har visst om det enorme behovet i fem år. Ei heller har de fulgt opp vedtak eller informert bystyret om hvor galt det egentlig står til.

Alvøen skole er delvis ikke brukbar. På Garnes går elevene fortsatt på en skole som Arbeids-tilsynet i 2011 vedtok stengt. 19 skoler er uten innelivgodkjenning, 18 skoler fikk godkjenning sin på midten av nitti-tallet, og på Landås har byrådet brukt 13 millioner kroner i fånyttede for-

søk på å redde et falleferdig bygg som skulle vært revet for mange år siden. I dag er også Landås skole stengt.

Venstre er det eneste borgerlige partiet som fremmer mistillit mot byrådslederen. Alvoret i saken viser hvorfor Venstre er avgjørende for et velfungerende, borgerlig styre. Byrådet i Bergen gjør mye riktig, og nyter høy oppslutning og legitimitet i befolkningen. Likevel fører flertallet en lite ambisiøs miljøpolitikk, en blodfattig næringspolitikk, en mangelfull sosialpolitikk og en politikk for barn og unge som ender med at skolene bokstavelig talt faller i hodet på elevene. Det er ikke tilfeldig at byrådets største mangler sammenfaller med Venstres viktigste prioriteringer.

tallak@venstre.no

– Viktig å møte skolefolk der de er

Høstens skolebesøkskampanje er i gang for fullt, og i Oslo er ambisjonene høye.

Kristin Marken

Bystyrerepresentant og medlem av utdanningskomiteen i Oslo, Julianne Ferskaug, skal fortsette å besøke en skole i uken ut kampanjeperioden. -For meg er det to ting som er særlig viktig med denne kampanjen. Det ene er at vi i Venstre er synlige ute på skolene, og det andre er at vi får verdifulle innspill fra de som direkte berøres av den politikken vi fører, forteller hun. -Det er viktig at vi som politikere har et bilde av hvordan det er å være elev eller ansatt på skolene som stemmer overens med det de selv opplever i egen hverdag. Jeg har lært mye allerede. Hverdagen har endret seg mye siden jeg selv satt på skolebenken.

Så langt har Ferskaug besøkt fem skoler og har mange planlagte besøk. Hun tror denne kampanjen er noe også skolene setter pris på. -Skolene har vært veldig positive til å få besøk og vi har hatt mye å snakke om. Vi stiller hverandre spørsmål og lærer om hverandres utfordringer og fremtidsplaner. Skolenes tilbakemelding er at også de har utbytte av besøket og at de setter pris på at vi tar oss tid til å komme på besøk. Mitt inntrykk er at de opplever at besøkene gir dem en viktig mulighet til å påvirke oss politikere direkte, forteller hun.

Kampanjens tema er skoleeksempler og Ferskaug har vært opptatt av å besøke et mest mulig variert utvalg. -Når vi skal finne skoleeksemplene må vi besøke skoler med ulike forutsetninger og utfordringer. Neste uke skal jeg på besøk på Mortensrud skole som har 97% minoritetsspråklige elever. De er i en helt annen situasjon enn skoler som nesten bare har elever med norsk som morsmål, sier hun. -Jeg har besøkt rene barneskoler, kombinerte

barn- og ungdomsskoler, videregående skoler og privatskoler med ulike resultater og forskjellig geografisk beliggenhet. Noe av det viktigste med denne kampanjen er at vi klarer å se mangfoldet i skolen.

Ferskaug vurderer selv besøkene som svært vellykkede og opplever at hun har fått mye ut av samtalene hun har hatt med skolens ansatte. -Det har vært nyttig å lese om skolene før besøket for å kunne stille spørsmål knyttet til skolens egne problemstillinger og satsningsområder, sier hun. -For eksempel besøkte jeg en skole som i lenger tid hadde hatt problemer med mobbing, og da jeg spurte fikk jeg høre hvordan de hadde jobbet med problemet. Skolen hadde vært utrolig kreative og situasjonen har bedret seg betraktelig. I tillegg til at jeg blir bedre kjent med relevante problemstillinger på den enkelte skole, tror jeg skolene synes det er positivt at jeg er interessert og at vi har bedre forutsetninger for dialog.

Ferskaug er veldig glad for at

det nå er skolene som er i fokus for kampanjen. -Det er ute på skolene vi finner de gode sakene og de beste innspillene til skolepolitikken vår. Hvordan det faktisk er på den enkelte skole er ikke noe vi kan finne ut av ved å studere statistikk fra etaten eller direktoratet. Dette er skoler vi leser om i rapporter, bevilger penger til og diskuterer i komiteen og i bystyret. Det skulle bare mangle at vi tok oss tid til å snakke med de som faktisk berøres av vedtakene våre. Som politiker er det viktig for meg å være ute og møte folk der de er, avslutter hun.

kristindubland.marken
@oslobystyre.no

Fra våre venner

Folkpartiet Sverige

Flere skal lykkes: Tidligere evaluering og mer støtte

Vi er overbeviste om at alle elever kan nå skolens mål dersom kravene er tydelige, elevenes kunnskap kontinuerlig følges opp og evalueres, resultatene formidles til foreldrene, og riktig støtte gis tidlig nok.

En frykt for å stille krav til elever og for å evaluere kunnskap gagnar ingen. Forskning viser at vel-

lykkede skoler har høye forventninger til elevene sine. De tar utgangspunkt i at alle er lærevillige, og i at skolen og kvaliteten på undervisningen, ikke studentenes bakgrunn, er avgjørende for resultatene. Disse skolene vurderer fortløpende elevenes kunnskap, gir støtte og oppmuntring for godt arbeid.

Det er dokumentert at evaluering av kunnskap har positive effekter. Elevene lærer mer. De mener også

det er mer moro å gå på skolen, flere ønsker og prøver å gjøre sitt beste. De positive effektene står og faller på hvordan vurderings-systemet er utformet, slik hva elevene vet på forhånd hva de forventes å kunne, hvilke data som brukes for å vurdere, og hvordan resultatene blir formidlet til elever og foreldre.

Derfor bør Venstre si nei til boklov

Å si nei til en boklov blir ikke lett. Venstre vil bli utsatt for et hardkjør fra kulturlivet der beskyldningene om kulturfjendtlighet vil sitte løst.

Debatt

Eirik Newth

skribent

Helt siden stortingsrepresentant Gunn Karin Gjøl (Ap) i februar 2011 lanserte et forslag om en prisregulerende lov etter fransk og tysk modell, har kulturliv og kulturpolitikere fra de fleste partier vært unisone i sin støtte. Derfor var kulturminister Tajiks erklæring i oktober om at regjeringen nå starter arbeidet med en boklov, svært lite overraskende.

For en utenforstående fremstår mangelen på motforestillinger likevel som underlig, med tanke på at man drøfter offentlig inngripen i et marked som ifølge bokbransjen selv fungerer godt. Boksalg har økt jevnt i en tid da nettlæsingen har eksplodert, vi topper de globale statistikkene for dagliglesing av bøker og utgivelser per hode, og antall småforlag har eksplodert de senere årene.

Vi snakker med andre ord om en lov det ikke er dokumentert behov for, og mye av retorikken har følgelig fokusert på fremtiden. I 2014 skal bokavtalen mellom forleggere og bokhandlere, som sørger for at nye bøker har en fast pris en gitt tid etter utgivelse, revurderes av regjeringen. Frykten er at avtalen blir avvist (slik Konkurransetilsynet har pleid å anbefale), og for å unngå dette vil man forvandle den til lov.

Her leverer boklovtilhengerne selv det beste motargumentet. Når man til og med har lyktes med å få Høyre til å ville gjøre forbrytere av folk som selger bøker med rabatt til feil tidspunkt, burde det ikke være altfor vanskelig å få Stortinget til å gå med på fornyelsen av en avtale som oppnår det samme.

En frivillig avtale vil i tillegg gi alle aktører større handlingsrom enn en lov (det er blant annet mulig å la være å tilslutte seg den), mens en lov vil gjelde alle uten unntak. Her passer det å minne om et innlegg av forfatter Morten Harry Olsen, som også jobber som utreder for Norsk Kulturråd, i Dagbladet 3. mars ifjor. Selv om han er for en boklov, tar han til orde for å vente med prosessen til vi vet mer om hvordan eboka slår inn i det norske bokmarkedet.

Nedlagte platebutikker er en forutsetning for framveksten av iTunes og Spotify, slik fallende salgstall på papir er det for vellykte nettaviser. Erfaringen viser at bokbransjen ikke er noe unntak.

Det har ikke gjort inntrykk på de mange som ser loven som en anledning til å foregripe digitaliseringen. Som Gunn Karin Gjøl sa det til Aftenposten 14. mars 2011: «Musikkbransjen har ikke hatt fastprisavtale på musikk. Store produsenter har kunnet dumpe prisene på bensinstasjoner og andre steder. På tross av e-bøkene tror jeg bokhandlene kan overleve. De må selvfølgelig fornye seg, men en boklov kan hjelpe godt.»

Antydningen om at en fastprisavtale kunne ha reddet platebransjen får stå for Gjøl's regning. Mer interessant er hennes tro på at en Stortinget kan bidra til å oppheve en medieøkonomisk grunnlov: man får ikke digital vekst og innovasjon uten at det rammer den analoge infrastrukturen.

Nedlagte platebutikker er en forutsetning for framveksten av iTunes og Spotify, slik fallende salgstall på papir er det for vel-

lykte nettaviser. Erfaringen viser at bokbransjen ikke er noe unntak. Ifjor gikk den store amerikanske bokhandlerkjeden Borders overende - samtidig som eboksalget dobler seg hvert år.

I den grad en boklov er istand til å utsette bokhandlerdød i Norge, skjer det til en betydelig kostnad. Frankrike og Tyskland har rikelig med papirbokhandlere, men i eboksammenheng er landene sinker. Et lovverk som favoriserer etablerte aktører og begrenser bruken av pris som virkemiddel har en svært forutsigbar økonomisk konsekvens: teknologisk og økonomisk innovasjon strupes totalt. Ikke overraskende er det deregulerte bokmarkeder som det amerikanske, britiske og svenske som leder an i utviklingen av ebokløsninger.

De samme ebokløsningene er nå i ferd med å endre lesevanene til tusenvis av nordmenn, via de mange hundre tusen nett- og lesebrettene som er i omløp. Vårt håp om å lokke denne voksende gruppen til å kjøpe norsk i fremtiden ligger ikke i å frede hundrevis av middelmådige papirbokhandlere, men å lære av utenlandske suksesser.

Merk at jeg sier «lære», ikke «kopiere». Jeg er overbevist om at lese-teknologi og nye medievaner vil skape like store strukturelle endringer i bokbransjen som i platebransjen. Når det skjer, er det viktig at vi står klare med løsninger tilpasset norsk - ikke amerikansk eller tysk - virkelighet.

Det kan handle om å endre og kanskje utvide støtteordninger som idag er tilpasset papirmarkedet, å inkludere bibliotekene i det digitale kretsløpet og løse det særmorske problemet med forlagenes høye eierandel i bokhandlere. Og ikke minst må det handle om å incentivere flere enn bokfolk til å se på eboka som en spennende mulighet.

I den grad en boklov er istand til å utsette bokhandlerdød i Norge, skjer det til en betydelig kostnad. Frankrike og Tyskland har rikelig med papirbokhandlere, men i eboksammenheng er landene sinker.

Ja, for det slående med den amerikanske eboksuksessen er at IT-selskaper som Amazon, Apple og Google fant det økonomisk interessant å satse på bøker. Revolusjonerende produkter som Kindle, iPad og Google Books kom utenfra den amerikanske bokbransjen. I Norge er det kun bransjen selv som utvikler kommersielle ebokløsninger, med den brukervennlige Bokskya, høye priser og elendig utvalg som sørger for forutsigbare resultater.

Mitt råd til Venstre er altså at partiet gjør som flertallet av sveitserne gjorde i en folkeavstemning tidligere i år, og si et klart og tydelig nei til boklov. I tillegg til de økonomiske og teknologiske argumentene som er gjennomgått over, bør partiet være tro mot det grunnleggende liberale prinsippet om ikke å innføre nye lover i utrensmål.

Å si nei til en boklov blir ikke lett. Venstre vil bli utsatt for et hardkjør fra kulturlivet der beskyldningene om kulturfjendtlighet vil sitte løst. Det hele vil sannsynligvis ende med et nederlag i Stortinget.

Men det vil også gi Venstre et forsprang i arbeidet med å starte arbeidet med å utforme fremtidens kulturpolitikk. Den vi vet vil komme når trykket utenfra blir for sterkt, og det rike drysset av oljepenger over kulturlivet ikke lenger kan beskytte oss mot globaliseringen.

Den amerikanske forleggeren Tim O'Reilly har oppsummert det som bør danne fundamentet for en god, liberal kulturpolitikk slik: «Politikk handler ikke om å beskytte fortiden mot fremtiden, men å beskytte fremtiden mot fortiden.»

Artikkelen er en bearbejdet og oppdatert versjon av en kronikk publisert i VG i 2011.

Meningsmålinger

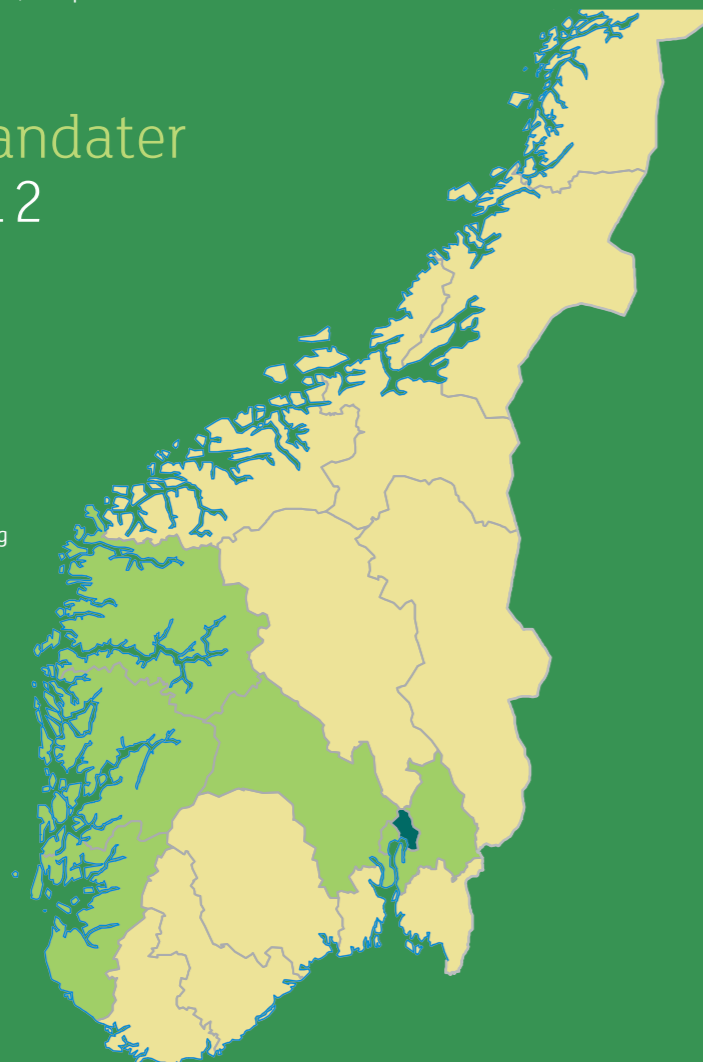
	Aug	Sep	Okt	+/- aug-okt	Mand. okt	+/- valg 09
Høyre	31,6	33,5	33,9	2,3	59	29
Ap	30,2	29,2	27,8	-2,4	50	-14
Frp	17,3	16,6	17,2	-0,1	30	-11
SV	4,0	3,9	4,1	0,1	7	-4
Sp	4,4	4,3	4,4	0,0	7	-4
Krf	4,6	5,2	5,0	0,4	8	-2
V	4,7	3,9	4,5	-0,2	7	5
Rødt	1,7	1,8	1,4	-0,3	1	1
Andre	1,6	1,6	1,8	0,2	0	0

Tallene er et gjennomsnitt fra målingene i august, september og oktober 2012. Kilde: pollfopolls.no. Mandatfordeling oktober 2012: Opposisjonen 104, Regjeringen 64, Ap 50, H+Krf+V 74, H+Frp 89.

Venstres mandater oktober 2012

- Akershus
- Oslo
- Oslo 2
- Buskerud
- Rogaland
- Hordaland
- Sogn og Fjordane

(forutsetter fylkesvis lik fordeling av stemmene som i 2009)

Kalender

Se <http://www.venstre.no/kalenderen> for oppdatert informasjon

November:

- 13.: Sentralstyremøte
- 17.: Nominasjonsmøte Oslo
- 21.: Internasjonalt utvalg
- 24.: Nominasjonsmøte Agder
- 24.: Nominasjonsmøte Troms

Desember:

- 07.: Sentralstyremøte
- 07. – 08.: Landsstyremøte
- 08. – 09.: Rikspolitisk nettverk
- 10.: Endeleg utkast frå programkomiteen

Generalsekretæren Valg!

Den 1. oktober var jeg endelig på plass på kontoret i Venstres Hus.

Min arvtaker som generalsekretær i 4H Norge er på plass og fra nå er jeg generalsekretær i Venstre. Venstre kjenner jeg godt både som lokallagsleder i Sagene Venstre, nestleder i Oslo Venstre og president i Liberale Studenter.

Min tante gratulerte meg med min nye stilling i sommer. Jeg takket og repliserte at det kom til å bli en travel jobb fordi det er jo ikke lenge til valget. – Men det er jo ikke valg før neste år, svarte hun. - Nettopp, sa jeg.

Fra 1. oktober er det mindre enn et år til valget og hele det politiske Norge beveger seg over i valgkamp. Det er en øvelse for alle organisasjoner å sette seg selv i valgkampmodus i forkant av alle andre. Allerede nå er vi gang med å sette organisasjonen i stand til valget.

Først og fremst skal vi bestemme hvilken politikk vi skal gå til valg på. Programprosessen er godt i gang og ute til debatt i alle lokale lag i Venstre. På landsmøte til våren skal vi endelig bestemme hva som er den beste politikken for Norge.

I fylkene er nominasjonsprosessene i gang og dere bestemmer i de nærmeste månedene hvem som skal toppe valglisterne og representere fylket på Stortinget og utøve vår politikk.

Hele Venstre driver skoling av tillitsvalgte på Venstreskolen. Toppkandidater får medietrening på Stortinget og over 200 tillitsvalgte fra hele landet møtes på landskonferansen. Faktisk er har det aldri vært så mange på kurs i regi av Venstres Opplysnings- og Studieforbund de siste årene som det er i år.

Venstre har også opplevd medlemsvekst i ni år på rad og den siste store utfordringen er å verve nye medlemmer i de siste månedene i år slik at vi kan oppleve 10 år med medlemsvekst. Her må alle gjøre en stor innsats den neste tida.

Pilene peker oppover og neste år skal vi sammen vinne valget og ta styringen i Norge.

Trond Enger
generalsekretær

«Venstre har opplevd medlemsvekst i ni år på rad og den siste store utfordringen er å verve nye medlemmer i de siste månedene i år slik at vi kan oppleve 10 år med medlemsvekst. Her må alle gjøre en stor innsats den neste tida.»

Legg bort EU-debatten!

Kvifor skal Venstre drøfte norsk EU-medlemskap på landsmøtet sitt når knapt noko anna norsk politisk parti vil gjere det? Presset er truleg frå Unge Venstre og frå ja-sida elles i partiet, som kjempar med nebb og klør for at Venstre skal bli eit ja til EU-parti som går inn for at Noreg må søke om medlemskap i unionen.

Er desse venstrefolka klar over at dei samtidig tar på seg eit stort ansvar for eit nærast vere eller ikkje vere for Venstre i framtida.

Venstre er for lite som partiet er i dag. Det blir derfor meiningslaust å bruke EU-spørsmålet som ei sak der grunnlaget for nok ei ny splitting i eit frå før lite parti blir lagt. Venstre er eit tradisjonsrikt Nei til EU-parti, der ein finn mange av nasjonens mest ihuga EU-motstandarar i medlemsrekkjene.

Bruk heller landsmøtet til å drøfte framtidens miljøpolitikk, nå når Venstre ser ut til å bli nasjonens einaste politiske talerøyr for miljøet, etter som SV kan kome til

Kvifor skal Venstre drøfte norsk EU-medlemskap på landsmøtet sitt når knapt noko anna norsk politisk parti vil gjere det ?

å bli liggjande med broten rygg etter valet. La tidlegare landsmøtevedtak i EU-saka stå ved lag, og legg saka død ved komande landsmøte, samtidig som det blir gjeve fornya tillit til nåverande venstreleiar Trine Skei Grande.

Løft blikket opp frå eigen navle og sjå på den overveldande motstanden mot EU-medlemskap i det norske folket, kor også Venstre bør finne svaret på EU-spørsmålet sitt.

Debatt

Jon Ingebretsen

venstrepolitkar og EU-motstandar, Vrådal

Opp alle seniorer i Venstre

Bladet «Vi over 60», andre partiers seniororganisasjoner, samt en rekke hendelser de siste år der eldre blir skjøvet ut av arbeidslivet, der eldre ikke brukes som den ressurs de er, der eldreomsorg i kommunene viser betydelig svikt, gjør at jeg nå tar initiativ til et Senior-Venstre.

Debatt

Terje Bjørø

Fungerede nestleder Vestre Aker bydelsutvalg
1. vara Oslo bystyre

Vi har Unge Venstre, vi har et Venstrekvinnelag - begge har gjort en fremragende innsats i alle år for moderpartiet. Et Senior-Venstre vil stimulere seniorene til politisk aktivitet. Erfaringsmessig faller mange eldre politikere ut. Hederlige unntak i vårt parti har vært Halfdan Hegtun i Bærum kommunestyre og Leon Bodd i Oslo

bystyre. Sistnevnte var en periode Venstres talsperson for eldre saker.

Eldrepolitikk er like mangefasettert som ungdomspolitikk. Eldre er alt fra meget arbeidsaktive 60-åringar til syke 90-åringar med behov for fast plass på sykehjem. Våre politikere i bydelsutvalg, kommunestyre, fylkesting

og våre TO på Tinget er svært troverdige innen de aktuelle politiske problemstillinger. Men kan vi bli bedre? Kan vi få et bedre program? Prioriterer vi godt nok og riktig nok i våre politiske fora? Bruker vi de eldre godt nok som ressurs?

Alle i Venstre over 60 som synes etablering av et Senior-Venstre er en god ide, bes ta kontakt med undertegnede på terje.bjoro@oslobystyre.no eller mob 90183528.

Legg ned Bufetat

Det er hyggelig at en fosterfamilie i Midt Troms er fornøyd med Bufetat. Men dessverre er det ganske mange mangler i argumentasjonen til Agovic-Nordaas.

Debatt

Liv H Wiborg

Ullern Venstre (Oslo)

I «Liberal 02/12» har leder i Lenvik Venstre, Jasmin Agovic-Nordaas, et innlegg der han argumenterer mot en nedleggelse av Bufetat, altså mot å legge ned det statlige barnevernet.

Det er hyggelig at en fosterfamilie i Midt Troms er fornøyd med Bufetat. Men dessverre er det ganske mange mangler i argumentasjonen til Agovic-Nordaas.

De siste årene har ulike rapporter og forskning vist at Bufetat slett ikke fungerer slik intensjon var ved opprettelsen Bufetat og Bufdir. Det kan vises til Rambøll-rapporten, Riksrevisjonens rapporter, Bufdirs siste egen gjennomgang, og mange fler. Alle viser de mer eller mindre det samme, Bufetat oppfører seg som et «overbarnevern». Mange steder har det kommunale barnevernet høyere kompetanse enn fagteamene i regionen. Barn og unge får ikke det tiltaket som er best tilpasset det enkelte barn, men det som er billig og enkelt. Bruker vi de eldre godt nok som ressurs?

Alle i Venstre over 60 som synes etablering av et Senior-Venstre er en god ide, bes ta kontakt med undertegnede på terje.bjoro@oslobystyre.no eller mob 90183528.

som avgjøringsorgan, valget mellom «pest og kolera». Det vil si: skal ungdommen fortsette med sine atferdsproblemer, eller settes i fengsel, inntil Bufetat kommer med et egnet tilbud?

Jeg kjenner slett ikke igjen påstanden til Agovic-Nordaas om at Fylkeskommunens system var mindre effektivt, mer rotete og mindre vennlig for barn og unge, enn dagens system. Det å jobbe barnevern opp mot fylkeskommunen hadde den fordel at barnevernsarbeideren fikk flere fosterhjem eller institusjonsplasser å velge mellom. Slik ble tiltaket tilpasset det enkelte barns behov. Det ble heller ikke brukt så mye tid til møter og argumentasjoner, som ved Bufetat. Det må nødvendigvis brukes tid når Bufetat som skal være et serviceorgan for de kommunale barnevernstjenestene, glemmer sin rolle og skal overprøve kommunalt barneverns beslutninger og presse dem til andre vedtak.

Nå er det også slik at det er det kommunale barnevern som har ansvaret for alt ved fosterhjemmene. Barnevernet har ansvar for å godkjenne fosterhjem, følge dem opp, sørge for veiledning og for tilsyn, samt rekruttering. Finner ikke Bufetat et egnet fosterhjem, kan Bufetat trekke seg fra saken, mens barnevernet i kommunen selv må rekruttere et

plasseringssted. Dessuten, det er faktisk barnevernet i kommunen som kjenner barnet eller ungdommen. Så hvis Bufetat legges ned, blir det ingen endring i ansvaret for fosterhjemmene – ansvaret vil fortsatt ligge i det kommunale barnevernet. Barnevernet vil således ikke kollapse, men ha mulighet til forbedringer da de vil bli tilført flere midler.

Nå har det alltid vært en utfordring å finne gode fosterhjem. Min personlige erfaring er likevel at det kommunale barnevernet rekrutterer flere og bedre fosterhjem enn Bufetat.

At «vi så sårt trenger flere fosterhjem» er også en konsekvens av den rødgrønne regjeringens politikk og manglende innsikt i hva barnevern er. Regjeringen har systematisk lagt ned institusjonsplasser og små, private institusjoner og tiltak, har ikke fått oppdrag. Regjeringen har ikke forstått at voldelige ungdommer ikke bør behandles sammen med ungdommer som selv har vært

utsatt for vold. Ei heller at jenter som skal skjermes fra tvangsekteskap og omskjæring, ikke må plasseres på institusjoner hvor det også bor ungdommer med rus- og atferdsproblemer.

En offentlig institusjon bruker flere år når de skal endre innholdet i tilbudet. En privat institusjon kan tilpasse tilbudet og personale på et par timer. Derfor tren-

ger vi også private institusjoner, samt små og «skreddersydd» private tilbud, som tilpasses det enkelte barn. Fordi regjeringen har lagt ned så mange plasser, og stengt institusjoner, er det enda flere barn og unge som trenger fosterhjem. Men så er det da fosterhjem til barn mellom 12 og 17 år det er vanskeligst å finne. Mest sannsynlig er majoriteten av disse barna slett ikke er egnet for opphold i fosterhjem. Mange av dem vil være så skadet at en behandlingsinstitusjon hadde vært mer enn nødvendig. Vi trenger altså et bredt tilbud til barna i barnevernet. Vi trenger både private og offentlige tiltak og med riktig tiltak tilpasset det enkelte barn og unge, kan også langvarig institusjonsplassering være et godt tiltak.

Jeg er også helt uenig med Agovic-Nordaas i at Venstre bør avvente og se hva reformen i Barnevernet vil bringe. Tvert i mot må Venstre gå bredt ut og argumentere for et bedre barnevern.

Meg bekjent var Trine Skei Grande den første politiker på Stortinget som satte spørsmålstegn ved Bufetat og foreslo en nedleggelse. Dette bør Venstre fortsette å følge opp, og barnevern har jo tradisjonelt vært en Venstre-sak.

unge venstre

Unge Venstres høstkampanje setter i år fokus på friere arbeidsinnvandring, bedre integrering og en mer human asylpolitikk.

Etter flere år med innstramninger i norsk asylpolitikk og et overveiende negativt fokus på innvandring, slår Unge Venstre et slag for å få innvandringsdebatten over i positiv retning.

– Alt for lenge har vi snakket om innvandring som et problem som må løses. Vi bør heller snakke om det som løsningen på et problem, sier Sveinung Rotevatn.

Økt innvandring er blant annet en av de mest effektive formene for bistand vi kjenner til. I 2011 sendte innvandrere ca. 2500 milliarder kroner til utviklingsland – tre ganger mer enn verdens samlede bistand.

Elin Sandvik.

– Unge Venstre jobber for en verden med større frihet. Det innebærer selvfølgelig også friheten til å bevege seg mellom land. Den fattige familien som flykter fra Somalia og den indiske ingeniøren som søker en spennende jobb for Telenor har nemlig noe til felles – drømmen om et bedre liv. Å tillate denne drømmen å gå i oppfyllelse er noe som alle parter tjener på, sier Rotevatn.

Arbeidsinnvandring avgjørende for Norge

Sentralstyremedlemmene Kenneth Gudmundsrud og Elin Sandvik har hatt ansvar for årets høstkampanje. De håper den vil bidra til å styrke den liberale fløyen i

Kenneth Gudmundsrud.

norsk innvandringsdebatt.

– Innstramningene i asylpolitikken som vi har sett under de rødgrønne har vært uheldige for verdens forfulgte. Det er avgjørende at vi viser solidaritet med forfulgte mennesker gjennom asyl- og flyktningspolitikken. Samtidig skal det ikke være nødvendig å være jaget av en diktator for å kunne komme til Norge. Det må også være plass for mennesker som kommer hit av egen fri vilje for å gjøre en innsats og søke lykken, sier Elin Sandvik.

– Ja, vi må ikke glemme hvor viktig innvandring er for norsk økonomi. Det siste året har 7 av 10 nye jobber blitt fylt av innvandrere, og den norske økonomien og velferdsstaten ville rett og slett ikke gått rundt uten innvandring. Unge Venstre mener det må bli enklere å komme til Norge for å jobbe, også dersom man bor utenfor EØS-området, sier Kenneth Gudmundsrud.

Bedre integrering

I tillegg til mer liberal arbeidsinnvandring og en mer human asylpolitikk, fokuserer Unge Ven-

Benjamin Bjørnstad Langli og Benedicte Røvik fra Hedmar UV aksjonerer på Hamar.

stre også på integrering denne høsten.

– Arbeid og språk er nøkkelen til det norske samfunnet. Derfor vil vi gjøre arbeidsmarkedet mer inkluderende og tilgjengelig, slik at alle kan få en sjanse til å vise hva de kan. Dessuten vil vi gi alle innvandrere et godt tilbud om norskopplæring, ikke bare asylsøkere. God integrering skaper vi først når alle gode krefter jobber sammen, og når alle møter hverandre med gjensidig respekt og forståelse, sier Elin Sandvik.

Kravene fra kampanjen:

1. Gjøre det enklere å komme til Norge for å jobbe
2. Forenkle reglene for jobbsøkerstatus
3. Gi utenlandske studenter bedre muligheter til jobb etter endt utdanning
4. Grunnlovsfeste retten til asyl
5. Styrke det psykiatriske tilbudet for asylanter
6. Ta mer hensyn til barns beste i asylsaker
7. Gi alle innvandrere tilbud om gratis norskopplæring
8. Myke opp arbeidsmiljøloven, slik at det blir lettere å få en fot innenfor arbeidsmarkedet
9. La asylsøkere jobbe

Generalsekretæren har ordet:

Unge Venstre preges for tiden av et høyt aktivitetsnivå, og det kan virke som at de tillitsvalgte noen ganger har flere timer i døgnet enn oss vanlige dødelige.

De fleste fylkes- og lokallag har nå avholdt årsmøter, og landsmøtet er på trappene. I år går turen til Norges første hovedstad, - Trondheim. Over hundre engasjerte tillitsvalgte fra hele landet skal møtes 26.-28. oktober for å diskutere politikk og organisasjon, og nye tillitsvalgte skal velges.

Jeg vil på vegne av organisasjonen rette en takk til alle de tillitsvalgte som i denne perioden går ut, og videre til nye verv og utfordringer. Deres innsats har vært avgjørende for veksten og styrkingen av organisasjonen den siste tiden. Når vi nå går inn i et viktig valgkampår trenger vi alle de ressursene vi kan få, og jeg håper alle som nå trer ut av sine verv fortsetter å bidra der de har mulighet i denne viktige perioden for Venstre og Unge Venstre.

For å gjennomføre all den ønskede aktiviteten og bygge det valgkamppararatet vi trenger, trenger vi all den hjelpen vi kan få. Vi er avhengige av støtte fra Unge Venstre-folk, Venstre-folk og sympatisører på alle måter. Om du vil gjøre en god investering for et mer liberalt Norge, kan du gi et lite bidrag til Unge Venstre på konto 1720.07.05521. Husk å merke bidraget med "bidrag" og navnet ditt. All støtte blir satt stor pris på.

Mikal Kvamsdal

B-BLAD
Retur:
Venstres Hovedorg.
Møllergt 16 0179
OSLO

Unge Venstres nestleder i FNs generalforsamling

Andreas Skjæret (22), nestleder i Unge Venstre, dro 1.oktober til New York for å være barn og ungdoms talerør på FN's 67. generalforsamling. I tre uker jobbet han med den norske delegasjonen, og representerte Norge under et møte i komiteen for sosiale, humanitære og kulturelle saker.

Skjæret reiste gjennom LNUs ungdomsdelegatordning, som har eksistert siden 1971. Delegationen er et samarbeid mellom LNU og Utenriksdepartementet som gjør at Norge alltid sender minst to delegater til generalforsamlingen for å representere barn og unges interesser.

LHBT-rettigheter

Sammen med Åshild Marie Vige, lederen for Skeiv Ungdom, holdt Skjæret et innlegg i 3.komite. Delegationen valgte å fokusere på en aktuell og kontroversiell sak, nemlig LHBT-rettigheter. I talen krevde Skjæret og Vige at verdens stater opphever diskriminerende lover og anerkjenner LHBT-befolkningen i landet sitt.

– Verden har en lang vei å gå på dette området, og det første steget handler om å fjerne diskriminerende lovgivning, samle informasjon og dokumentere menneskerettsbruddene. Deretter må landene støtte opp under undervisningstiltak som kan bedre situasjonen, sier Andreas Skjæret.

– Vi tror på kunnskap som nøkkelen. Gjennom seksualundervisning og ikke-formell læring kan man spre forståelse for hva LHBT er. Verden må begynne å se på LHBT-befolkningen som en ressurs for samfunnet, fortsetter han.

– Interessant liste

Guro Fjellanger, Per Tore Woie, Espen Ophaug og Lars-Henrik Michelsen har tidligere reist for Unge Venstre, mens Trine Skei Grande har reist for Bygdeungdomslaget. LNU velger hvert år en representant for ungdomspartiene og en fra andre frivillige ungdomsorganisasjoner.

– Det er en interessant liste med forgjengere. Jens Stoltenberg og Per Kristian Foss har vært ungdomsdelegater, men den første var Arne Treholt, sier Skjæret.

Formålet med ordningen er å gi ungdom en sterkere stemme i FN. De som møtes for å representere verdens befolkning er ofte lite representative, og derfor har FN selv oppfordret medlemslandene til å la ungdom få plass på delegasjonene.

nene.

– Det er på mange måter verdens talerstol, så ungdom bør også få muligheten til å snakke fra den. Så får vi håpe at verden lytter til vårt budskap, sier Skjæret. - FN-systemet er kjent for å være tregt og saktegående, men det er også en unik og viktig diplomatisk arena som verden må forholde seg til.

Ny nestleder

I tre uker var Andreas i New York. Da han kom hjem igjen var landsmøte i Unge Venstre rett rundt hjørnet og der ble han valgt til 1.nestleder i ungdomsorganisasjonen.

